

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập

(môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

SỐ 219

8 TRANG 20 TỶ

PHÁT HÀNH

ngày 29-6-1972
đến 29-6-1972

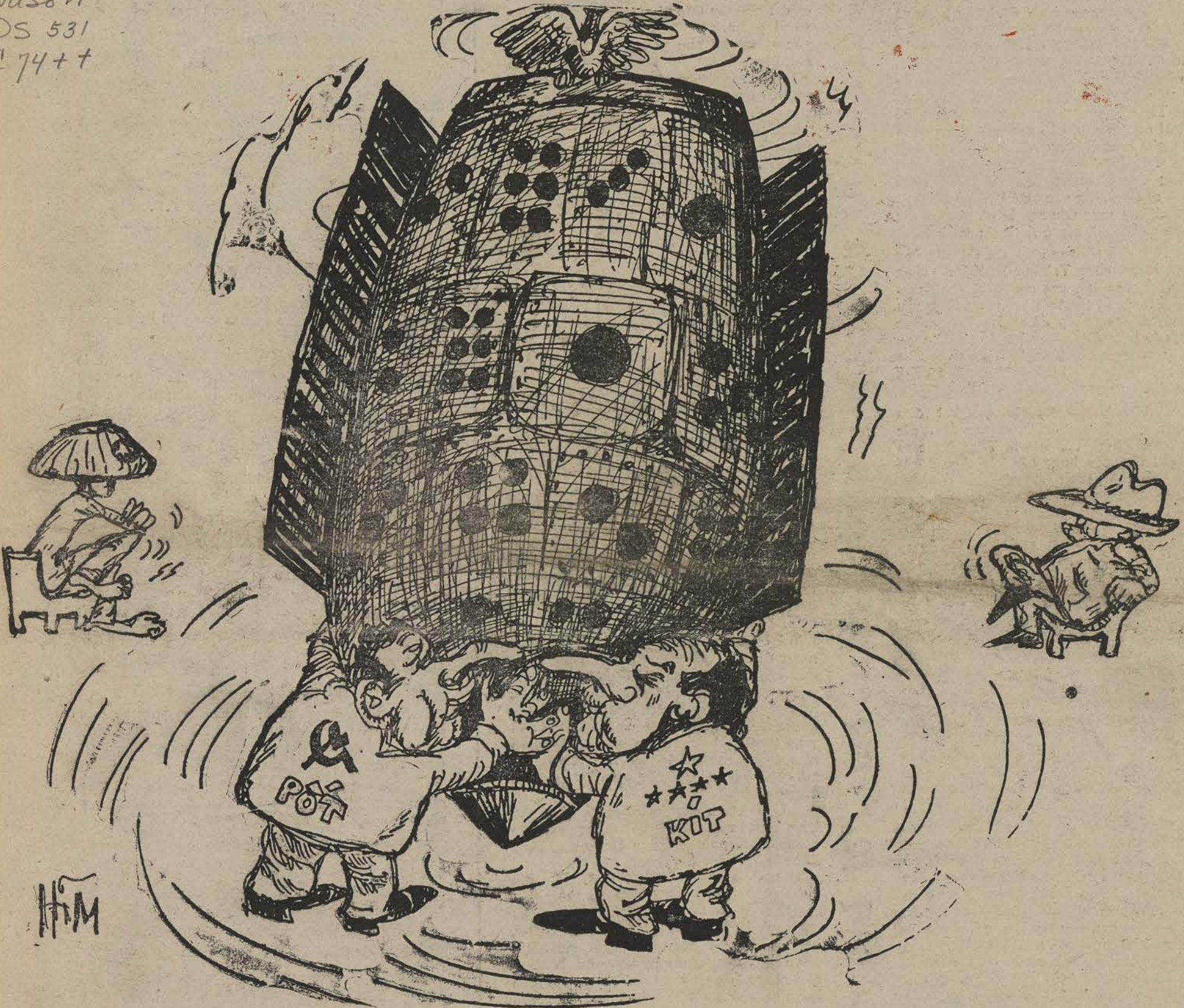
Chủ Nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH

Đầu bếp : MINH VÕ

Địa chỉ liên lạc : 54 VÕ TÁNH

ÔNG NÓI : 93801

Wason
DS 531
C 74 + t

Mỹ vẫn dèch giúp Annamta đúng mức

Mặc dù đã có câu khẩu hiệu danh thếp: Chúng ta phải tự cứu lấy chúng ta, nhưng ai cũng biết cuộc chiến tranh này lớn lao quá, tốn kém quá, nó không còn tính chất cuộc chiến tranh cục bộ của một quốc gia nữa, mà nó có tính

chất quốc tế. Có nghĩa là cuộc chiến tranh giữa chủ nghĩa Tư bản và chủ nghĩa Cộng Sản. Xếp sòng phe CS là các bộ Nga Tàu và xếp sòng phe Tư bản là Huế kỳ. Lẽ ra, các bộ ấy phải đem quân, đem bom đạn, súng ống sang Bắc kinh, Mạc tư khoa hay Hoa thịnh đốn để thanh toán nhau, để thử xem bên nào khoẻ. Thế nhưng, các bộ ấy lại dèch chịu làm thế. Các bộ ấy đã mượn đất Annamta để tỉ thí với nhau. Mượn luôn cả người Annamta để đỡ dùm bom đạn. Ngụ ngôn nhất là mấy anh Cộng Sản BV, được các đàn anh Nga, Tàu nhét khí giới vào tay, các anh ấy đã hùng hục xua quân vào xâm lăng miền Nam, giết hại đồng bào ruột thịt miền Nam, dèch biết rằng

làm như thế chỉ là để phục vụ cho Nga, Tàu, làm một thứ công cụ cho chúng. Trong khi đó, miền Nam cũng được Huế kỳ giúp khí giới để đánh lại CS. Và khí giới của Tư bản lẫn CS đã giao hữu với nhau hàng triệu mấy niên ở mảnh đất nhỏ bé này nhưng vẫn chưa phân thắng bại. Trước đây mấy năm, Mèo đã đem sang đây trên một nửa triệu quân và đã chỉ ra hàng chục tỉ đô la để nuôi đám quân khổng lồ này và để phục vụ cho chiến tranh. Nhưng dùng một cái vì dân Mèo không thích chiến tranh nữa nên các ông Đôn Xông và Nich Xông vội ra lệnh rút dần quân về bản xứ. Tuy nhiên, các ông ấy vẫn còn cố gắng vớt vát chút sĩ diện nhỏ xiu bằng cách

bày ra trò kêu bằng "Việt hóa chiến tranh", có nghĩa là chiến tranh trước đây là của Mèo nhưng vì Mèo không nhá được nên mới nhả ra cho người Việt phải lãnh. Với trò "Việt hóa" này, Mèo dèch chỉ người cho chiến tranh nữa. Nhưng lẽ ra như vậy thì Mèo phải chỉ của cho chúng ta thật nhiều để chúng ta tiếp tục uỳnh CS mới đúng. Đàng này, trong sự viện trợ, Mèo vẫn chỉ xón ra chút ít, vẫn nhỏ giọt để đến nỗi người dân Annamta phải nhá hết quả kinh tế này tới quả kinh tế kia của Tổng Ngọc và Tổng Trường nặng nề nhất là quả "Cách mệnh mùa thu chết" vừa rồi. Một khi dân đói thì lấy sức chó đầu mà đánh giặc! Thành ra, phải nói ngay rằng

Huê kỳ vẫn chưa làm đầy đủ bổn phận của một nước tự nhận là cường quốc xếp sòng phe Tư bản. Mèo chỉ là những anh nhà giàu bàn tiện, khó chơi. Trong cuộc chiến tranh giữa Tư bản và CS này, Mèo đã, xỏ lá, bắt một mình miền Nam VN phải gánh vác về nhân mạng. Đã thế, Mèo lại còn tiếc của. Nếu Mèo dùng ngân khoản nuôi nửa triệu quân trước kia để chi viện cho chúng ta, nếu Mèo chịu cung cấp đầy đủ ngay những khí giới tối tân, nếu không hơn thì cũng bằng với bọn CS, thì làm sao chúng ta phải để mất Quảng trị cho chúng? Hiện tại, Mèo cũng dèch chịu đóng góp tích cực cho cuộc cứu trợ đồng bào chiến nạn. Phải chăng các bộ Mèo đã trốn trách nhiệm?

DỊCH ỦY QUYỀN

Thấy Tổng Thống được các dân biểu vận động ủy cho hết chơn hết chọi quyền để hành động, các nhân tài Tổng Ngạc và Tổng Trưng cũng không chịu thua, cũng bày đặt lên viện Bồ lão để xin ủy quyền như ai. Tuy nhiên, vì các bố này ăn nói lấp bắp, vụng về nên cái sự xin ủy quyền bị coi như «thất bại hoàn toàn». Cái quá, ông Tổng Trưng, một thứ nhân tài trẻ người non dạ mới vừa thôi mài đũa quần trên ghế nhà trường, đã huých toét nói rằng «Nếu luật ủy quyền kinh tế mới không được thông qua thì Hành pháp cũng sẽ có những vấn đề lập qui để thực hiện những mục tiêu mà Hành pháp mong muốn và lúc đó, kết quả sẽ rất tai hại».

Nếu chủ trương như thế thì các ông Tổng Ngạc, Tổng Trưng còn phải mất công xin ủy quyền làm con mẹ gì cho một ra. Không được ủy quyền thì các ông cũng vẫn có giấy tờ hợp pháp để thực hiện những mục tiêu mà các ông — chứ không phải nhân dân — mong muốn kia mà! Thất chưa bao giờ các Bồ lão lại bị khinh khi quá đáng như thế.

Ai cũng biết, trước đây, mỗi khi đưa ra một sáng kiến mới thêm tiền dân, các ông Kinh hải và Tài bàn là Tổng Ngạc và Tổng Trưng đều hung hãn hứa hẹn đó là sáng kiến chốt, là sự móc tiền cuối cùng, là từ nay sẽ không còn phọt thêm ra một sáng kiến nào khác nữa. Nhưng rồi chỉ một ít tháng sau, những lời thề thốt kia chưa kịp tiêu hóa, các nhân tài trên lại tương thêm vài ba quả sáng kiến khác nữa và mỗi lần như thế là lại thêm một lần làm dân chúng ngất ngư.

Mãn kinh tài tức là phải làm cho dân mỗi ngày một khá hơn, mỗi ngày một no đủ hơn, nhưng các nhân tài Kinh hải của ta lại khuynh hướng làm ngược lại. Bởi vì các ông ấy có chính sách kinh tài con mẹ gì đầu ngoài chính sách giạt chỗ rách này đập lên chỗ rách kia hoặc chỉ biết trông vào đồng đô la viện trợ Mèo. Mà trông vào viện trợ Mèo thì có lúc Mèo nó chó, có lúc nó không, biết thế chó nào mà lường «lông tốt» của mấy anh nhà giàu ấy!

Mãn kinh tài mà chỉ biết đánh thuế, chỉ biết tăng giá hàng, chỉ biết moi tiền dân nghèo thì có lẽ một thằng con nít nó cũng có thể thay thế vào chỗ của các ông Tổng Ngạc, Tổng Trưng được. Ngân sách nhà nước thiếu hụt, cứ việc đánh thuế lên đầu bọn dân ngu khu đen là xong. Hết kiem ước song hành lại tới nền kinh tài 7 món ăn chơi, rồi sáng kiến sáng chói nhất là cuộc «cách mệnh mùa thu» năm qua.... Dân chúng chỉ còn mỗi cái khổ đống trên người.

Người ta chỉ có quyền thất bại một hai keo là nhiều, nhất là đối với những người làm lớn tức những người nắm giữ vận mạng bản dân thiên hạ.

Những người có liêm sỉ thì chỉ cần thất bại, thất hứa với quốc dân một keo đầu thôi cũng biết tự xử rồi. Đằng này, các ông Tổng Ngạc, Tổng Trưng thất bại không biết tới bao nhiêu keo, mỗi lần sáng kiến, mỗi lần biện pháp mới, là lại một lần đưa dân thẳng tiến trên con đường đói rách. Thế nhưng, các ông ấy vẫn không thêm tự xử không thêm biết tới liêm sỉ. Đã thế, bây giờ các ông ấy lại còn vác mặt tới Viện Bồ lão đòi ủy quyền để được tự do phọt ra những sáng kiến mới về kinh tài nữa mới chết cha chứ! Rồi các ông ấy còn đe dọa, không được ủy quyền cũng vớ có giấy tờ hợp lệ quân dịch để hành động như thường. Như vậy là các ông ấy chơi cha các Bồ lão rồi còn gì!

CỨU TRỢ CÙNG NHƯ KHÔNG

Ông tướng Cao Hào Hôn, người không chính thức kế vị nhà Quốc vụ khanh Phan quang Đán trong vụ yểm trợ chiến trường và cứu trợ nạn nhân chiến cuộc vừa than phiền là các sắc thuế phụ thu, chỉ mới mang về cho Quý Yếm trợ được 250 triệu, không đủ xài. Vì vậy ông Hào Hôn đe dọa, một số hàng hóa khác nữa sẽ còn phải đóng thêm thuế phụ thu, trong đó có xăng, sữa, rượu, vải vóc và nhiều thứ khác mà ông chưa muốn nói tên. Trong khi đó, riêng vấn đề xăng, ngoài việc phụ thu 10%, trên một lít, các bố công chánh cũng nhảy vào đòi phụ thu hồi bằng cách xin thêm 5%. nữa trên một lít, vị chỉ mỗi lít xăng sẽ tăng thêm 15 tỉ.

Với chính sách «phụ thu» nói trên, người dân lại một phen hóc hác. Nhà nước có thể phụ thu trên vé xi la ma, trên những xa xỉ phẩm, nhưng lại lôi xăng, sữa, vải vóc và một số nhu yếu phẩm khác ra mà nhè phụ thu thì ác độc quá. Hiện đã có một số lớn búp bê con nhà nghèo đang đói meo vì cha mẹ chúng không đủ tiền mua sữa phụ thu. Ít ngày nữa, nếu lại phụ thu 15 tỉ trên 1 lít xăng thì cuộc đời dăm dăm nghèo hân còn nhiều điều đứng như sau này. Bởi vì xăng cũng như máu trong cơ thể con người, xăng liên quan tới rất nhiều thứ khác, xăng lên giá thì nhiều hàng hóa cũng phải lên giá. Như thế là giá sinh hoạt đã cao chót vót, nay lại cao thêm và mọi sự thiết thời, đói khổ sẽ lại đổ lên đầu bọn dân nghèo.

Ông tướng Hào Hôn và các nhà Kinh hải Annamta, với đầu óc rất lạc quan, tưởng rằng với chính sách «phụ thu», tức là chính sách mới thêm tiền của dân nghèo, nhà nước sẽ trở nên giàu có, ít ra cũng có ngay được những 40 tỉ bạc để cứu trợ chiến trường! Các ông ấy không biết rằng các chiến sĩ ở chiến trường và gia đình của họ ở hậu phương cũng là một. Mọi tiền của những người ở hậu phương để giúp đỡ tiền tuyến là mọi tiền của gia đình lính, làm cho vợ lính đói, con lính khát sữa. Trong trường hợp này, người lính ở chiến trường dù có nhận được vài trăm bạc cứu trợ, họ cũng chẳng sung sướng, mãn nguyện chút nào. Hơn nữa, vấn đề đặt ở đây là nhà nước với chính sách «phụ thu», liệu có thu thêm được nhiều tiền như đã tưởng tượng không? Vì dụ như vải, từ lâu các nhà buôn đã phải hạ giá, bán lỗ vốn mà vẫn ế thiu ế thối, nay lại tăng giá nữa thì chỉ có nước đem hết vải mà tề ông Tổng Ngạc chứ bán chác cho ai! Bị phụ thu, dân chúng sẽ bớt chi tiêu đi, hay không chi tiêu nữa và như vậy, số tiền nhà nước dự thu không những không tăng mà có khi còn giảm hơn là lúc chưa phụ thu. Đó là chưa kể tới cái nguy hại là một khi đã phụ thu giá cả sẽ ở lì với giá mới, dèch khi nào chịu xuống thang.

Chẳng hạn, một khi xăng đã phụ thu lên 5 choạc 1 lít rồi thì bỏ thang nào kéo nó xuống được 2 choạc, 3 choạc như cũ? Rồi sữa, đường, phở cũng thế. Chúng chỉ có khuynh hướng đi lên mà thôi. Phụ thu trong trường hợp này còn là cơ hội giúp cho bọn con buôn trục lợi vì chúng sẽ có đủ mảnh khoé để qua mặt ông nhà nước, để lấy hàng giá cũ bán theo giá mới. Bao giờ cũng chỉ có dân tiêu thụ, tức là bọn dân nghèo là phải ế cỡ ra chịu, bọn con buôn và bọn nhà giàu chẳng mất mát con mẹ gì cả.

Thành ra, các ông nhà nước nên sáng suốt xét lại vấn đề phụ thu. Phụ thu mà gây đau khổ cho dân chúng, làm xáo trộn đời sống mọi người thì phụ thu cũng bằng không Cần cứu trợ, tại sao ông Hào Hôn không moi tiền của bọn tư bản Nhật, tư bản Mèo và các chủ Ba ở Chợ lớn mà cứ nhè dân chúng mà moi?

CON NGƯỜI KHÔN

Phải công nhận rằng ông luật sư Vương văn Bắc, con người không mấy tốt tướng, với nước da đen dùi, cái nhìn nghiêng nghiêng, đôi vai bên thấp bên cao, lại là con người khôn đáo đẽ (ngoan hay không, lại là chuyện khác). Chẳng thế mà từ triều đại nhà Ngô đến nhà Nguyễn, Nguyễn cao hay Nguyễn văn, ở luật sư này đều có chỗ đứng. Dưới triều nhà Ngô, từ một công cán ủy viên tầm thường tại bộ xã hội, ông đã lần lần nhẹ nhàng vượt qua ông Bộ Trưởng Vũ Quốc Thông, để tiến thẳng vào Dinh... Nhà Ngô đó, đến phiên tướng Kỳ tin dùng ông và đích thân để cử ông ta làm nhân viên của phái đoàn VNCH phó hội Ba lê, mặc dầu trong chính giới ít ai biết đến ông ta. Nhờ những chuyến đi về đó, ông ta được cái hân hạnh nâng yết kiến Tổng Thống Thiệu. Và ông ta lại được T. T. Thiệu tin dùng, để rồi, sau khi tướng Kỳ mất chức Phó T.T, ông lại được T.T Thiệu cử đi làm Đại sứ tại Luân đôn, đúng như ước vọng của ông ta!

Có người nói ông luật sư đã biến thành ông đại sứ có cái nhìn nghiêng nghiêng đặc biệt đáng lưu ý này là con người của mọi thời cuộc, của mọi giai đoạn. Dầu sao ông ta cũng đã thành công cho sự nghiệp cá nhân của ông ta.

Có người nói rằng Vương văn Bắc chính là người cổ vấn được Tổng Ngạc tin cần nhất và hay tham khảo ý kiến nhất. Và để tỏ lòng thương tiếc sự ra đi của một cổ vấn đặc sắc này, nên vừa rồi, Tổng Ngạc đã gán cho ông ta một cái Kinh tế bội tình. Người tài như Tổng Ngạc mà phải phục, thì toàn dân miền Nam qua các cuộc cách mạng kinh tế mùa thu lá rụng, mùa xuân lá đổ, chắc phải mang ơn!

Thật là vinh hạnh cho xứ Mít có một ông đại sứ tài ba và có nhiều công trạng từ Ngô triều đến Nguyễn triều như thế!

Chỉ tiếc rằng ông Bắc đi rồi thì Tổng Ngạc lấy ai mà cổ vấn cho những biện pháp kinh tế tài ba mà toàn dân phải khâm phục và mang ơn đến hóa kiếp!

Đã phát hành : YOGA

□ của Trần văn Kha — In lần thứ 3

Sách dày 374 trang với gần 90 hình và một phụ bản Offset 4 màu rất hiếm có. Chỉ riêng hình Offset này với chi phí 30.000đ đủ chứng tỏ giá trị của sách.

Sách soạn thảo rất công phu, sẽ làm vừa lòng những người mới tìm hiểu YOGA, và cả những người đã nghiên cứu lâu năm về YOGA.

Trung học VĂN - HÓA

187 Gia Long Saigon — ĐT. 92.319

SÀNG: 8g30 — CHIỀU: 3g — TỐI: 7g

1-7. 1) Khai giảng Niên khóa 72 từ lớp 6 tới 11 ABCD đủ ban

ANH PHÁP: Phải ghi danh trước. Sĩ số mỗi lớp giới hạn. Kỳ luật nghiêm minh. Phòng học lịch sự. Phiếu điểm gửi tới Phụ huynh hàng tháng.

2) Các lớp Toán Lý Hóa 11AB, 10AB 9, 8, 7 học từ đầu.

HEPACHAUT

VIỆN BẢO-CHẾ: HADZER

Nước cốt lá ARTICHAUT

Nước cốt GAN BÒ TƯỚI

SINH-TỐ B12

SINH-TỐ B1

SINH-TỐ B2

SINH-TỐ B6

SINH-TỐ PP

SINH-TỐ P2

YẾU GAN, NÓNG GAN

GÂY ỒM, MẮT NGỦ

MỤN Ở MẮT

NGỪA MÈ ĐAY

THIỆU MÁU

LAO-LỰC, TÁO BÓN

ĐUÔNG THAI

MỠI MỆT

(Số 170 077/0100 0100)

Tuần vừa qua, vì mấc bận đi nhậu nhét với các chiến sĩ xuất sắc từ các mặt trận về Saigon ăn mừng ngày Quân lực 1966, nên các toán đã trốn một kỳ để chơi đề chọc, tuần này, tất cả lại quay về dự đồng đội, nghĩa là ván 4 toán.

- Chạy Lãng.
- Ăn Bần.
- Dâng Hết.
- Em Chá.

KHỨA LÃO RỪA VÀNG ĐI CHƠI?

HỎI: Đố quý vị biết tại sao trong lúc quốc gia hữu sự, khừa lão Rừa Vàng lại dất ghé mầu đi dung dăng dung dề ở nước ngoài, để đến nỗi bị chặn lại ở phi trường?

CHẠY LÃNG: Có gì đâu, khừa Lão thấy cách đây ít lâu, ông bán thuốc tây họ Bài chạy lạng ngon ơ, nên ông cũng chạy thử xem sao. Ông đâu có ngờ lá bùa "bất khả" lúc này lại hết linh?

ĂN BẦN: Khừa Lão vốn là con buôn nên tính thấy mẹ, thấy thiên hạ "đi đèm" rầm rầm nên biết ngay là chợ chiều trong lúc tranh tối tranh sáng này mà không "đợi lẹ" thì còn đợi đến lúc nào?

DÂNG HẾT: Không phải vậy đâu. Khừa Lão thấy ỳnh nhau chết chóc quá xá, nên mới dất ghé mầu đi chơi đối già một phen vậy thôi. Nhưng nếu để Khừa Lão đi lâu có hại cho Luật "Phản nào thối", nên phe ta phải tìm cách giữ Khừa Lão lại đó mà!

EM CHÁ: Ai còn lạ gì Khừa Lão được thưởng công bằng một châu du hí. Nhưng chắc là phe ta lại có chuyện lỵc đực nên Khừa Lão mới gặp tai nạn bất ngờ!

BAN GIÁM KHẢO: Toán Dâng Hết với Khừa Lão Rừa Vàng tuy hai mà một, tuy một mà hai nên hiểu nhau quá xá: 5 điểm!

CÁC CHÚ BA LẠI ĐÁNH CÁ?

HỎI: Sau khi bị thua đậm với châu đánh cá "ngưng bản vào ngày 15-6", các chú Ba Chợ Lớn lại cá "30-6 hòa bình". Vậy chú các chú căn cứ vào đâu mà đánh cá ầu thế?

CHẠY LÃNG: Chẳng qua là các chú thấy mấy ông Vua đi đèm "Kít xinh ghê" và "Lá dút Ruột" đi tới đi lui, nên các chú hi vọng sắp xong đến nơi, không bắt cá lúc này còn đợi tới bao giờ?

ĂN BẦN: Cũng có thể tại các chú thấy các con Hạm đạo này dớp dữ dội, nhiều dớp, ít cũng dớp, mấy cũng dớp, dựa vào đó các chú tin rằng chiến tranh đã đến lúc tàn lụi!

DÂNG HẾT: Đừng có tưởng các chú ngây thơ mà làm Tuy & Chợ Lớn nhưng các chú không thiếu gì tuy-đô ở Saigon. Chắc là lại có tay tở nào ở phe ta tiết lộ cho các chú chứ gì?

EM CHÁ: Biết đâu lại chẳng phải tại Hà Nội cứ bốc thơm Mác gỗ Vóc, nên các chú mới hi vọng Ních Đại Đế sắp có một hành động ngoạn mục đến nơi!

BAN GIÁM KHẢO: Trật lất cả bốn toán! Đây là tại các chú khoái ỳnh lên kéo cù cửa hoài, nên bỏ chơi vài Tê đánh cá cho thua đi để được hưởng chiến tranh thêm ít lâu nữa, đừng còn áp phe chứ bộ!

CÓ HOẢN TRÌNH ĐIỆN HAY KHÔNG?

HỎI: Chỉ còn 1 tuần nữa là các lớp tuổi đơn quân phải đi trình diện ác ề rồi, quý vị thử đoán xem có hoãn hay là không?

CHẠY LÃNG: Còn hoãn gì nữa! Tình hình như đầu sôi lửa bỏng, phải trình diện gấp để cho các binh sĩ Cờ Huê còn cuốn gói về nước chứ!

ĂN BẦN: Hoãn nên hoãn thêm ít lâu, để mấy anh mập dĩa còn đủ thì giờ chạy thuốc, chứ vừa qua gặp quá họ luyễn quỳnh chạy không kịp.

DÂNG HẾT: Khỏi cần hoãn! Tinh thần dân chúng lúc này cao rồi, ai cũng muốn đi ác ề hết, không ai ham ở nhà bú tí mẹ hay ăn bám vợ con đâu?

EM CHÁ: Hoãn là cái chắc! Thử hỏi xin đầu, sáng đầu, áo quần đầu mà phát cho lính mới tở te. Đến ngày lính cũ còn thiếu thấy bà, hưởng hồ lính mới?

BAN GIÁM KHẢO: Ăn Bần và Em Chá cùng đúng, mỗi toán 5 điểm. Quý vị nào chưa tin xin chờ 1 tuần nữa sẽ thấy hiệu nghiệm vô cùng!

BAO GIỜ MỞ CỬA LẠI?

HỎI: Đố quý vị biết đến chừng nào các phòng trà ca nhạc và Trường đua Phú Thọ mới được mở cửa lại?

CHẠY LÃNG: Mở cửa lại hả, chừng nào ngưng bản hòa bình họa may!

ĂN BẦN: Ô! đó là tại mấy cha chủ phòng trà trường đua không biết cách gỡ cửa, chứ nếu biết thì mở lúc nào lại chả được?

DÂNG HẾT: Không bao giờ mở lại nữa, vì mở lại là địch sẽ phản tuyên truyền bất lợi cho ta.

EM CHÁ: Thôi cho can đi! Lúc nào bí địa là phải cho mở để cơn thâu tư thuế cơm chừ, bỏ cái món này thật là ừng của Trời!

BAN GIÁM KHẢO: Toán Em Chá có lý: 5 điểm.

CHÉM RUỒI

Đàn đầu mà gây tai trâu
Đạn đầu bắn xẻ gwom đầu chém ruồi.
VĂN QUÂN hạ thủ

NGHỊ RỪA VÀNG

Không biết gặp phải cái mu ra rãng, con rừa vàng bỗng gặp xui quá cỡ. Một số báo mới ra lò, cứ nhề sự nghiệp số đo của ông nghị ra mà móc lò.

Nếu yên lặng là vàng, phải công nhận nghị rừa vàng là vàng cục chính cống. Trong suốt thời gian ngồi 1 trong Viện Cầu mống, nghị chỉ leo lên diễn đàn có một lần. Ngôn ngữ xem ra rất huyền bí. Rất nhiều nghị sĩ, nghe nghị rừa vàng phát biểu, có cảm tưởng như vịt nghe sấm, không hiểu mớ tê gì. Lời phát biểu của nghị rừa vàng cũng lắm chỉ bằng mấy giòong quảng cáo thuốc Listica. Nếu tính ra, mỗi chữ nghị rừa phân ra đáng giá tới cả vài triệu bạc.

Nhưng đó chỉ là tính những lời phát biểu thành tiền, chứ kỳ thực, ngồi ở Viện Cầu Mống cơ kín miêng như ngậm thóc cũng không đến nỗi phí tiền công quỹ. Vì nhiệm vụ thiêng liêng nhất của các ông nghị là việc chọn giữa hai lá thăm "úy" hay "nóng".

Nghị Rừa vàng, lọt vào Viện Cầu mống, chỉ có mỗi nhiệm vụ thiêng liêng cao quý là gạt hay lắc. Cho nên, mỗi khi sắp có biểu quyết quan trọng cỡ luật úy quyền mà nghị lại cấp đít đi ra nghiên cứu lí đạ ở nước ngoài quả thiệt là bất hạnh!

Cho nên, cách đây vài tuần, khi nghị đã xách va li khăn gói ra tận phi trường, sắp đáp tàu bay đi trả thù dân tộc thì bị một đồng viện tìm đủ mọi cách để chặn nghị rừa vàng lại không cho bỏ xứ đi hoang. Nghị đành một phen lỡ tàu, đi không rồi lại về không, bầu tâm sự vẫn còn y nguyên, chưa nhề bết được chút nào.

Bạn đồng viện của nghị rừa vàng khôn tở mẹ. Vì phạm không phải là các dự luật thuế lợi tức tính moi tiền bọn nhà giàu, trong số có nghị rừa vàng, còn nghị sẵn sàng giờ tay ở kẻ tuốt luốt.

Lá phiếu quý như rừa mà nghị tính leo lên máy bay thì thiệt là phí của!

VĂN CHƯƠNG HÀN LÂM

Sau một thời gian thất nghiệp nặng, mấy ông trong Hội Đồng VănHoá Giáo Dục coi bộ lại đã có việc mần. Mấy ông vừa ôm dự thảo luật về tổ chức Hàn Lâm Viện VN ra mớ xẻ, tạo dịp cãi lộn rất vui. Và bởi ông nào cũng đĩnh ninh minh sẽ là một đấng bất tử trong tương lai, nên đều tỏ ra vô cùng khó tính. Điển hình là hai ông Vũ quốc Thông và Trần Ngọc Ninh. Ông Thông vì đã từng một thời tri huyện nên khoái dùng danh từ "chỉ huy" để chỉ nhiệm vụ cao quý và linh thiêng của HLV. Còn ông Ninh có, tư tưởng bình dân hơn nên đề nghị dùng chữ "hướng dẫn" cho nó phù hợp với tinh thần dân chủ tiến bộ vì thế ông Ninh đã chê ông Thông là phong kiến cổ hủ, nặng đầu óc quan liêu lỗi thời là phải. Còn ông Thông thì bêu môi khỉnh ông Ninh có đầu óc bình dân và hào hào mọi người chỉ nên bầu mình ông vô Hàn Lâm Viện thôi; đừng ai đại dột bầu cho những kẻ quá bình dân như ông Ninh đây. v.v...

Kết quả dự thảo luật về tổ chức Hàn Lâm Viện vẫn nằm nguyên si một đồng chưa có gì thay đổi hết.

Có lẽ phải chờ vài ba chục năm nữa, khi nào nhà văn hóa này lên nước Thiên Đàng rồi, may ra nó mới trở thành luật để mang áp dụng được!

Địa ngục môn

HỒI DƯƠNG

Cứ theo sự mô tả đầy hí hửng của ông Tổng Ngọc, nền kinh tế sáu giò đang có cơ hồi phục, chiếc kim đang có chiều hướng thượng, nếu không vội đứng ngo thì cũng leo lên được cỡ 2,3, giò.

Trong cuộc phỏng vấn dành cho anh ký giả mũi lõ của hãng AFP, ông Tổng Ngọc đã quả quyết qua tháng sau (tháng 7) nền kinh tế An Nam, sẽ hồi dương, chứ không đến nỗi iu xiú như hiện nay nữa. Tuy thời gian từ nay đến ngày sáng lạn vừa kể chỉ còn 1 tháng, nhưng con đường không quá ngon ản, mà còn phải vượt nhiều gian chông. Nhưng ông Tổng Ngọc có vẻ phờn, coi nỗi khổ như nơ pa tuyên bố «muốn vượt khó khăn kinh tế, chính phủ chẳng nên quan tâm tới việc được tiếng với dân và ban hành một số biện pháp kinh tế triệt để» (Ch. L. 20-6).

Nói nôm na ra, trong vài tuần lễ sắp tới ông Ngọc sẽ tung ra những hình phạt cứu nguy kinh tế thần sâu quý khốc. Tuy ông Tổng Ngọc cũng thừa biết là lần này, chắc hẳn dân chúng sẽ than trời vì tiền bạc hơi khó kiếm.

Nhưng muốn chứng tỏ rằng nền kinh tế vẫn còn xí oắt, chỉ còn mỗi, cách là bày ra cuộc mây mưa. Tuy nền kinh tế của Tổng Ngọc sẽ khoan khoái, xả được những đòn nên tầm tức bấy lâu nay, nhưng đối tượng của ông kinh tế hẳn là sẽ mệt vì bị vùi hoa dập liễu, phen này, thể nào dân chúng sẽ lại trách móc "Sao anh làm em mệt", ông Kinh tế bèn đổ dành một thì mệt thiệt nhưng tươi lại sẽ vô cùng sáng lạn. Và một khi nền kinh tế hết chỉ 6 giò tưởi tiền của dân sẽ không còn bị khêu nữa. Hoan hô nền kinh tế hồi dương! Có điều trước khi vịn lại kim đồng hồ đã chết giấc từ lâu, cũng nên xét lại chiếc đồng hồ xem máy móc có còn trơn tru, chứ như ông già Bưu Hiệp, tuy ngậm được vài củ Sâm Cao ly, chiếc kim tuy cũng lúc lắc được, nhưng vì thân hình đã ốm yếu, nên việc vịn lại kim đồng hồ vẫn không đi đến đâu. Chiếc kim, mặc cho củ sâm thúc dục, vẫn xẻ xuống ào nào...

NÊN ỦY QUYỀN

Một Dự Luật úy quyền vừa bị Viện Cầu Mống bác, thì một dự luật úy quyền khác lại được các đ-nghị Đặng Văn Sung, Nguyễn Ngọc Kỳ đưa ra liền, không chút chậm trễ. Bọn C.O vốn là hạng ngoại cuộc đót luật lệ, không thuộc Hiến pháp cóc khổ gì, nên rất tán thành sự úy quyền.

Này nhề: từ ngày Cuộc hội xứ Mít nhóm họp đến nay đã biết bao ngày tháng, các nghị sời và dân bèo (hay dân béo bở) đã làm được những gì ích cuộc lợi dân, ngoài việc lãnh lương bổng cao nhất nước, xuất ngoại đều đều làm áp phe ngay cả lúc biểu quyết? Như một số lớn đã làm!). Hầu hết các đạo luật được biểu quyết đều do Hành Pháp làm tác giả, chuyên sang và được thông qua mau lẹ, ít khi bị sửa đổi! Đại đa số nghị sời dân bèo lại thuộc hạng cái bang, giòong giòi họ Gia, mỗi biểu quyết "khó khăn" lại vội cho được gia-tăng phụ cấp "có mặt", gây thêm phần tốn kém nhiều cho ngân quỹ quốc gia.

Biết người biết ta, nghị Sung thì hay bện rợ về những công tác... mạt và quan trọng, nghị Kỳ thì bện rợ như kéo lại cái uy tín đã mất mát tạ tinh Kiên Hòa, nên làm luật úy quyền là phải. Được như vậy kể như nghị Ngãi đáng trọng... không đáng viên, bà nghị trầy tởi vớ: chề, dân bèo Vớng cu đánh bớ và quyết nợ, Hoàng Tàiếng Dzí v.v yên tở, thì còn gì bằng.

Và chẳng, như đài tàng hình Nhà nước đã nói: trong lúc tở quốc lãn nguy, Hành Pháp, Lập Pháp, Tư Pháp phải là một.

Và vì vậy, phải úy quyền. C.O rất hoan nghênh sự úy quyền. Với một điều kiện: các dân bèo nghị sời ngồi chơi xơi nước, sẽ phải cống hiến lương cao bằng hậu hĩnh tháng của họ cho dân tỵ nạn chiến tranh. Đây là một khía cạnh lợi ích của luật úy quyền mà dân chúng trông chờ và đòi hỏi.

NÓI LÃO

mà chơi

Nói lão mà chơi, nghe lão chơi
Dân đưa lật phất hạt mưa rơi
Chuyện đời đã chán không buồn nhắc
Thơ thần nghe ma kể mấy lời.

VƯƠNG SĨ TRINH

TIN...CUỐI : Đám tang đi chuyền thật chậm trong yên lặng. Không nhạc bát âm. Không kèn tây trống đồng. Hơn trăm kẻ theo sau xe đòn cũng không khóc gào kể lể. Thình thoảng, mọi vị ra dáng quan Khanh thờ dài thườn thượt, rút khăn hi mũi ra chiều bi thảm. Trong chiếc quan tài bằng thủy tinh, những kẻ hiếu kỳ chỉ thấy một tờ giấy viết chữ ngoằn ngoèo. Ai cũng cho là một đám tang lạ.

TRUNG THẦN LUẬN

Trong Lã Thị Xuân Thu có chuyện :

— « Nước Tề có kẻ nhờ dựa hơi Vua mà thân được hiển vinh, xa mã nghênh ngang, nhà được sung sướng. Khi Vua gặp nạn hẳn không chịu liều thác giúp. Một hôm, gặp bạn cũ ở giữa đường ngạc nhiên bạn hỏi :

— « Tôi cứ ngỡ bác chết rồi. Ai ngờ còn sống đây ư ? »

— « Chính thị. Phàm đi làm tôi tớ cho người chỉ cốt có lợi. Chết theo họ phỏng được ích gì ? Thành thế tôi chẳng thác theo.»

Người bạn hỏi tiếp:

— «Bác ăn ở như vậy còn mặt mũi nào mà trông thấy chủ cũ nơi suối vàng?»

— «Ồ hay, khi chết mắt đã nhắm rồi thì còn ai thấy được nữa mà lo xa?»

Ồi, những kẻ chạ ơn Vua mà chẳng tuân năn theo Vua đã là phường đại bất nghĩa. Thế mà khi có ai nói đến còn biện bác, lý luận tự cho mình phải thì là giống gì?

Ngày nay, những kẻ đồng phường với người nước Tề kể trên chẳng thiếu. Đời «cổ» hoàng đế họ Ngô nước Nam, giữa lúc hưng thịnh nhất, họ đã gặp lưng, quỳ gối, vút bỏ chức tước để nhất định đời cho bằng được danh vị gia nô. Họ lập Đảng này, phong trào nọ, tổ chức kia rồi hô hào đủ thứ. Những tưởng lúc ấy không có Ngô gia tất nhà nhà đều mật. Có kẻ quá nặng ân nghĩa cùng hoàng tộc, trong một lúc quên liêm sỉ đã dám xưng «CON» với người vú già của hoàng đế. Ôi! thịnh tình ấy trong lịch sử có kim Au Á hồ để được kể thứ hai?

Ái ngờ, chỉ trong một thoáng, đúng phút thập tử nhất sinh, những kẻ của thời vàng son xa mã nghênh ngang xưa đã bôn đảo chẳng còn một mống. Có lẽ lúc ấy đức Ngai mới cảm thấy niềm cô độc mệnh mông của riêng mình và khi hiểu được tình đời thì đã muộn. Quá muộn

Ngày nay, với đương kim Hoàng Đế, vẫn những dung nhan xưa cũ tái xuất giang hồ, vẫn những lời xưng tụng trước đây, vẫn những cung cách thần phục, quy lụy. Người ta xóa bỏ Đảng tịch cũ để lập nên «Môn Phái» mới. Tiên Vương vì các quần thần lơ láo nọ mà bị quần chúng thờ ơ, lạnh nhạt, vào những giây phút cuối của cuộc đời. Bây giờ, với lòng mến mộ đương kim Hoàng Đế, tên thần dân nhem nhốc Ta Râu Xòm đề nghị với người nên bảo bọn «Phù Thỉnh», tâm gửi hãy xê ra chỗ khác. Bởi chưng, phần trách, lọc lừa, bất nhân, bất nghĩa vốn là nghề của họ. Mong thay!

TUỔI THƠ TRONG CHIẾN TRANH

— « Thật phi thường. Vượt lên trên mọi tưởng tượng của con người. Rõ ràng hơn hai tháng giằng co trong kiên nhẫn, tôi thấy tinh thần chiến đấu tuyệt vời của các chiến sĩ tại An Lộc được nói đến đã đánh. Song sức chịu đựng bền bỉ của 2 đứa trẻ con của một gia đình Địa Phương Quân tại đồi Đồng Long thì quả là vô địch.»

Nói tới đây, ông tướng Tư Lệnh khu 3 hít một hơi thuốc thật sâu, cả nhóm Con Ong hau háu chờ đợi. Trầm giọng, ông 3 Sao tiếp :

— « Sau khi ta đẩy lui địch khỏi vòng đai thị xã An Lộc thì một bộ phận của Biệt Cách 81 phụ trách phần đất phía Bắc tỉnh ly chiếm ngọn đồi Đồng Long, thượng quốc kỳ trên đỉnh lộ cốt và vươn rộng phạm vi kiểm soát trong Ấp phụ cận. Toán trấn đóng đồi ĐL đang dọn dẹp phía trong lộ cốt chợ

một chiến sĩ Biệt Cách phát giác có tiếng động khả nghi dưới đồng gạch vụn. Mùi súng sấm sùng nhà đạn. Anh hét lớn một tiếng «Ái!». Im lặng mấy giây. Rồi từ đồng gạch có tiếng người vọng lên. Tiếng con nít thì đúng hơn. «Cháu đây chú ơi». Anh hô đồng đội tới trong khi những biện pháp cảnh giác vẫn được trú liệu đầy đủ. Sau một hồi bơi móc, miệng hầm lộ ra. Từ dưới, hai đứa bé gái khoảng 8, 9 tuổi chỉ còn xương vôi da, ngo ngác, hai cặp mắt như mất hẳn tinh. Chúng nhìn anh em Biệt Cách, nước mắt chảy dài. Viên chỉ huy chồm tới bế hai đứa lên. Sau đó chúng cho biết đã ở dưới hầm kể từ đêm Bắc quân tấn kích thị xã. Bố mẹ chúng lật đật bỏ lại. Trong suốt hơn hai tháng qua, Con Ong có biết cặp trẻ đáng thương này sống bằng gì không? Chúng nói đã ăn 7 con gà. Ăn thịt sống. Đúng, nhờ lòng và ăn sống vì bếp dầu, lửa dầu mà nấu nướng? Các chiến sĩ Biệt Cách là những người coi cái chết như không thể mà tất cả hiện diện ở đó khi nghe hai đứa trẻ kể lại những ngày sống trong tình trạng khốn khổ cũng cực như thế đã khóc. Họ ôm chúng và khóc như trẻ thơ. Hiện cả hai đang được săn sóc tại bệnh viện vì kiệt lực. Tôi suy nghĩ rất lung vì không hiểu nhờ phép lạ nào chúng sống được tới khi Biệt Cách tái chiếm Đồng Long? Bản năng sinh tồn nơi chúng dĩ nhiên phải mãnh liệt đến vô cùng.»

Ông tướng Tư Lệnh khu 3 ngưng lời, cả nhóm Con Ong không một ai lên tiếng. Tất cả đều nghĩ tới hai đứa bé và đồng ý với tướng Minh rằng phải nhờ một phép màu nào đó chúng mới an toàn để thấy lại ánh mặt trời, vì câu chuyện vượt quá trí tưởng tượng của con người.

Trước khi tạm biệt anh em Con Ong, tướng Minh nhấn mạnh quân đội ta đã nói rộng kiểm soát khỏi vòng đai tỉnh ly từ 3 đến 6 cây số. Tuy nhiên khả năng pháo kích của địch vẫn còn vì pháo đội của họ có khả năng tác xạ trên 10 cây số. Đối với vấn đề này, Trung Tướng Tư Lệnh QK.3 cho biết :

— Hoạt động tầm pháo của ta hiện làm việc thật gặt nhảm triệt hạ những khẩu đội của địch. Chắc chỉ ít ngày nữa con số đạn pháo kích vào thị xã sẽ xuống rất thấp. Lúc ấy...»

Một Con Ong ngắt lời tướng Minh :

— «Lúc ấy ta tính tới Lộc Ninh và băng qua Bồ Đức chứ? thưa Trung Tướng.»

Ông Tướng gật gù. Không phủ nhận mà chẳng xác nhận. Một Con Ong khác đặt câu hỏi :

— « Trong hơn hai tháng với trận chiến kiên nhẫn, Trung Tướng thấy có lần nào tuyệt vọng chưa Hiện thương binh của ta còn ở An Lộc không ? »

— «Tuyệt vọng thì không nhưng nguy thì có. Khoảng 15 hay 16 tháng 5 gì đó, tức bắt đầu giai đoạn 2 của kế hoạch tấn kích, địch quân chỉ còn cách Bộ chỉ huy tiền phương của tướng Hưng khoảng 200 thước cùng với 30 xe tăng rải rác găm thét trên đường phố An Lộc. Chúng quyết định xiết cổ họng mình. Tôi thấy phải lật ngược tình thế trong đầu chúng cũng với lực lượng từ thủ mỏ những đợt phản công. Con số thương binh nặng đã được di tản về các quân y viện từ những ngày đầu khi lực lượng bên ngoài bắt tay với các cánh quân bên trong. Anh em thương binh nhẹ đều quyết định ở lại tiếp tục chiến đấu.»

Rồi Lại Khê, trên đường về Sài Gòn cả nhóm Con Ong không ngớt bàn về hai bé thơ «Tứ Thủ» tại đồi Đồng Long. Tôi lúc này Minh chủ nhiệm mới động mấp anh nói:

— « Trong cuộc chiến chó đẻ này có nhiều chuyện hóa ai tin nổi mà vụ 2 đứa bé ăn thịt gà sống trong suốt hai tháng trường là một. »

Trong chiến tranh, tuổi thơ bị thui chột từ nhiều phía và dưới nhiều hình thức. Thì ra, mọi cuộc chiến đều chó đẻ tuốt và cái chính nghĩa của chiến tranh cũng chó đẻ không kém.

nhớ
lông
báo

◆ Ta Râu Xòm

POUR... CONTRE

Số báo 218 xuống đường được ít giờ thì điện thoại gọi tới tòa soạn liên tu bất tận. Độc giả thân mến đã cùng xoay quanh một câu hỏi « Phải chăng lập trường Con Ong đã đổi thay khi bài phỏng vấn kịch liệt Nhạc Bá Quân » Ta Râu Xòm được ủy thác trách nhiệm phúc đáp hải nội chư quân tử như sau.

Con Ong chẳng có lập trường gì sốt cả. Bởi chưng đã từ lâu cả nhóm đều đắm thêm vào cái chuyện chính trị chính em. Một hồi được đội cho cái mũ đối lập cực đoan xét ra quá đủ. Nay chẳng đổi lập cũng không chính lập. Khi báo lập trường Con Ong thay đổi tức thị người ta muốn chơi lại trò «Chapeau» đã có từ đời avant Lưu Bị mà cả nhóm không khoái. Được đội mũ hay bị đội mũ nó khó chịu lắm. Nhất là mũ chính trị. Thành thế, cái bài nói về «Ngụy Quán Tử» vừa qua chỉ là nhận định có tính cách thời sự. Còn việc «Pour» hoặc giả «Contre» thì lo là phải thắc mắc? Một chết! TA RÂU XÒM nhớ lại câu thơ của Phùng-Quân: «Yêu ai cứ bảo rằng yêu. Ghét ai cứ nói rằng ghét». Đó là liêm sỉ vậy.

SAO LẠI SALAUD DE CASTRIES ?

Ngày 6-6 vừa qua, xuất hiện trong buổi tiếp tân do phái đoàn BV tổ chức tại Ba Lê bại tướng De Castries đã hết lời ca tụng kẻ thù mà trước 18 năm từng thích sâu vết chàm như nhuộm lên mặt của riêng ông và của dân tộc Pháp. Các đồng nghiệp nhật báo đã thi nhau quai viên bại tướng sắp kề miệng lỗ không thương tiếc. Hừ, sao khó thế? Người ta mới cất tiếng hỏi chưa kịp thưởng thức vọng âm hà cơ làm cụt hứng? Do đó, Con Ong phải bênh De Castries thật lực, bênh hết mình, bênh chết bỏ.

18 năm trước, trong lòng chảo Điện Biên Phủ, bại tướng họ De đã thân nhiên mang danh dự của một quốc gia văn minh đặt dưới chân bọn hoàng chủng, lũ họa da vàng Le Pêril Jaune, một sắc dân bị coi là man di mọi rợ. Nhiều người vì một tý sĩ diện hảo cho rằng De Castries nên chọn một lối thoát xứng hợp với phong thái của một tướng lãnh. Thí dụ chết chẳng hạn. Không được. Như thế phí của trời. Vì sợ mang tiếng phạm nên họ De đã sống. Thân nhiên sống với vết bầm hằn trên lương tâm cả dân tộc ông. Nên nhớ, phải là một người dư thừa liêm sỉ và có sức mạnh nội tại như báo tấp mới có thể coi rẻ tất cả, miễn mình sống. Nhục hay không lại là chuyện khác. Lịch sử, nói rõ hơn là quân sử Pháp có lem luốc hay không chẳng cần biết, vì một lẽ dễ hiểu là lịch sử không có miệng để lên án.

18 năm sau, vẫn con người ấy, lụ khụ tới quỳ trước kẻ thù và nở mồm xưng tụng không hết lời. Một lần nữa, mảnh danh dự mang vết bầm của dân tộc ông đã ngủ kỹ từ lâu bị đánh thức dậy để chiêm ngưỡng một hành vi vô cùng quá cảm nơi De Castries. Bị kẻ thù nhào vào mặt mà không «thèm» đánh lại, bị kẻ thù xéo dầy lên danh dự mà chẳng hề nóng mặt không phải ai cũng «mạnh» như thế. Nhất là chiến tướng.

Chẳng qua, trong buổi tiếp tân 06-6 De Castries phải đề cao kẻ thù chỉ vì ông muốn thế giới của liêm sỉ và danh dự quên cái nhục 18 năm trước của ông Họ De hàng giặc, họ De đem sĩ diện dân tộc đánh đổi lấy sự sống của cá nhân mình chẳng phải ông bắt tài chẳng phải ông đón hèn mà chỉ vì kẻ thù quá mạnh. Thế thôi!

Bây giờ có mắng De Castries là thứ Salaud, là Bête, là gì gì đi chẳng nữa cũng chả ăn thua gì. Mặt đã thành chai rồi mà. Pauvre!

Di tản chiến thuật

CON ONG

8 trang 20 đồng

BÍ MẬT VỀ KHO VÀNG ĐÀ-NHIM

TIN... ĐỌC

Tấn bi hài kịch thời đại

Một ông lớn bị... ở Ba Tàu dớp mất hồn

-Sáng lính hầu tư dinh.

Chiều lại phải hầu tư thất... đó là lời than của anh em binh sĩ, số xui xẻo bị nằm trong bộ phận hầu hạ 1 ông lớn có hai bà ở Nha Trang. Đành rằng càng làm lớn càng đa tình, đa thế, song... người ta phải biết trọng dư-luận mà che dấu cánh đeo bông da mang — Chứ ai mà dám phẩy phẩy sống cảnh VI, V2, để rồi ghen tuông tùm lùm, làm cho ba quân chán ngán mất hết niềm tin — Ban đến Nha Trang, hỏi ai cũng biết về hành vi của một à ba tàu lái họ Thái, nghe đâu gốc gác này, nay chài được một ông lớn, nắm chặt được linh hồn của ngài...thế là à... xung danh, V2 ông lớn ngồi xe Mouston (giá thị trường 5 triệu)... a phần Hippie, đi săn bắn, đi săn cá, bắt linh phải vậy cá, dồn lại cho à... bắt cá làm vui.

À V2 ông lớn có máu ba tàu nên đã làm mưa, làm gió trong các dịch vụ kinh tài, nhờ được một nữ quái làm cố vấn. Mụ quân sư này, gốc bán sồi chè, nay là tỉ phú...vừa giới thiệu V2 ông lớn một cà rá hết xoan 8 ly.

Những vụ bê bối lộng hành có quá nhiều sự kiện... nơi đây, nhà báo tự nghĩ, làm lớn, là... phải đến tiếp tế suốt dọc hành lang biên giới Miền Việt vào lãnh thổ Bình Long nhằm nuôi dưỡng chiến trường An Lộc đều không lọt khỏi những cặp mắt của đoàn Biệt Cách, với lối đánh thần sầu, chiến sĩ Biệt Cách kẻ là những binh sĩ «chê» sùng. Có người, trong suốt hai tháng chỉ bán hai gắp đạn M-16 là nhiều. Phần còn lại họ chỉ sử dụng lựu đạn và

Chiều lại phải về phục vụ V I, ở tư thất ngoài thị xã.

Khi VI bắt thần nhào qua căn cứ thì lại phải có 1 hệ thống lính gác báo động để V2 kịp thời phủ linh tránh mặt VI.

Ông lớn thì trên năm chục tuổi đời, VI, thì mới 24 mùa Xuân, Nghe bà VI, thì than là Ông lớn bị bùa ngãi. Ngược lại V2 thì tở... VI là mế các đại-dức, khoai các sư,

nên Ông lớn phải có phu nhân «rẻ đẹp».

Rút cục, chỉ lo dàn xếp VI đừng khóc lóc, nhõng nhẽo và V2 đừng phá VI. Xét ra ông lớn cũng mất hết trí tuệ để lo chỉ đạo ba quân. Con Ông xin trang trọng đề nghị vì tư lệnh tối cao QLVNCH, làm ơn cho ông lớn về nghỉ phép để lo giải quyết vụ gia đình, rồi... hãy ra làm việc kéo tai tiếng chết!

Biệt Cách: Những chiến sĩ trầm lặng

An Lộc đứng vững. An Lộc không thất thủ. Đó là công của hết thầy, Từ Tướng xuống tới binh. Tất cả các quân binh chúng góp phần công khó của mình vào chiến trường An Lộc đã đều được nói tới. Duy có một đơn vị từ bấy lâu nay trầm lặng vẫn tiếp tục thâm lặng. Con Ông muốn nói tới các chiến sĩ Biệt Cách Nhảy dù 81.

Kể từ ngày Lộc Ninh thất thủ, anh em chiến sĩ Biệt Cách đã bám sát địch quân như bóng với hình. Mọi hoạt động của địch, từ chuyển quân đến tiếp tế suốt dọc hành lang biên giới Miền Việt vào lãnh thổ Bình Long nhằm nuôi dưỡng chiến trường An Lộc đều không lọt khỏi những cặp mắt của đoàn Biệt Cách, với lối đánh thần sầu, chiến sĩ Biệt Cách kẻ là những binh sĩ «chê» sùng. Có người, trong suốt hai tháng chỉ bán hai gắp đạn M-16 là nhiều. Phần còn lại họ chỉ sử dụng lựu đạn và

dao găm. Vừa nhanh lại tiện. Ít gây tiếng động vừa phiền người khác vừa để lộ mục tiêu. Trong cuộc tiếp xúc gần với nhóm Con Ông tại Bộ Tư lệnh tiền phương ở Lai Khê, tướng Nguyễn Văn Minh đã không hết lời ca tụng anh em Biệt Cách Nhảy dù 81.

Riêng phần Con Ông, thấy mình có bốn phận chuyên lại bà con có bác ở hậu phương những hình ảnh hào hùng của người lính Biệt Cách tại An Lộc đồng thời quyết định đỡ đầu đoàn 81 về tinh thần cũng như vật chất.

Ngay từ bây giờ. Con Ông kêu gọi đọc giả thân mến của bản báo công như đồng bào tiếp tay với Con Ông trong chiến dịch đỡ đầu này. Một cuốn sách, một tấm bánh, chúng ta góp lại thành những phần quà gửi trọn lòng tri ân của người hậu phương đối với chiến sĩ.

Tặng phẩm xin chuyển tới tòa soạn Con Ông càng nhiều càng tốt. Làm gió thành bão. Con Ông sẽ tổ chức một buổi thăm viếng và trao quà tại Bộ Chỉ Huy Đoàn Biệt Cách Nhảy dù cùng với sự tham dự của quý vị hảo tâm.

Tiếng than của các nạn nhân ở TT 2 tuyên mộ Nha Trang

Trong chuyến thăm Nha Trang, nhà báo bị nghe nhiều anh em từng kẹt ở trung tâm 2 tuyên mộ nhập ngũ than rằng: Nơi đây có ông Tá họ Trương, dớp như điên ông đã nổi tiếng là... giàu bậc triệu nhờ nghề thả các tân binh quân dịch ba tàu, vì có chất Trần hưng Đạo dấm móm. Hồi tháng 7-71, ông đã vô được một mớ no nê — nhờ các khách hàng loại trên.

Hiện đã giàu sụ, mà ông vẫn còn tham lam, hàng ngày, ông bao thầu 2 cái «Si tepec» nước, rồi... tổng thêm cục đá, để sau đó bán khơi khơi cho tân binh 20 tỉ, một ly; trong lúc giá vốn chỉ đáng 1 đồng bạc. Với ngót chục ngàn tân binh tại đây và 20 tỉ... nhân lên ban đọc đã thấy con số tổng kết không lồ đến đâu nhất là vụ này vẫn xảy ra từ nửa năm qua... mặt khác, vì lòng tham không đáy ông kẹt họ Trương còn bao thầu cả cầu lạc bộ, một bao thuốc lá ghi giá 100 bạc, mà ông vẫn phát mại 120 đồng. Bỏ tháng nào cũng dếch dằm mớ miệng vì ông là xếp lớn của trung tâm Nhờ ông Trương ở đất này... chiếu cố dùm cái dớp bạc của hạm họ Trương nói trên.

Một nhân vật quái đản ăn danh, hiện đang tu... kín tại một góc tối của vùng cát trắng, đã nắm trọn nhiều bí mật về kho vàng Đà-Nhim — vừa tiết lộ riêng cho Con Ông các bí mật kinh khủng về kho vàng của Nhật Bản tại Đà-Nhim, mà lẽ ra... thuộc quyền sở-hữu của Giao chỉ quốc, trối lại, vì quá quan to của ta tranh ăn muốn dớp riêng, nên đã... mất trọn hết tron.

Theo lời thuật, ở Đà-Nhim, khi Nhật Bản thua trận, họ đã làm một ngọn núi giả, để giấu một kho tàng vàng vô cùng vĩ đại đó là vàng thu lượm được khắp toàn cõi Á-Đông— trước giờ đầu hàng sĩ quan cao cấp, Nhật đã bố trí chôn giấu, để hy vọng... một ngày mai sẽ lấy về cho đất nước Phù Tang. Mọi bí mật và sơ đồ chôn giấu trao cho một đảng viên Hắc Long nguyên là thiếu tá Matsuhara, sau này, trốn lại sống ở Việt. Nam đã đổi tên là Cao Văn Chế.

Viên sĩ quan này, ăn náu nhờ sự che chở của một giáo viên tỉnh lẻ tên là Đ.N.H. Vì là nhà mô phạm, nên nhà giáo nọ đã săn sóc Cao Văn Chế hoàn toàn vì nhân đạo. Đói bần thương mến nhau như ruột thịt.

Thế rồi vào năm 1960, Cao-Chế bị bệnh trầm kha, trước giờ lâm chung — Chế có kẻ lại vài nét đặc biệt về kho vàng kếp sủ nói trên — Chế cho biết, đã bí mật báo tin về Nhật Bản và đã giới thiệu về... một ngày rất gần sẽ có người của Hắc Long từ Nhật qua— người bí mật đó sẽ đến ơn cho nhà giáo này rất trọng hậu có thể thành tỉ phú giàu có ba đời ăn chưa hết của.

Nhà giáo chất phác nọ, sau khi lo an táng cho người bạn Phù Tang đã bị ray rứt nhiều đêm và lương tâm xung đột. Một bên thì vì lời hứa danh dự với kẻ đã khuất, một phía thì về... cương vị của người dân Việt. Nay muốn giàu sang thì... im lặng hưởng thụ, song... cả một kho vàng ở lãnh thổ của mình, chẳng lẽ... Chạy qua xứ người.

Sau chuỗi ngày dài cân nhắc, nhà giáo quyết định hành động nhằm phục vụ cho xứ sở mình, bằng cách liên lạc với quan đầu tỉnh địa phương để trình bày đại cương sự việc... mà ông đã biết. Song, điều khó là... sơ đồ, không có trong tay mà đương sự chỉ biết... lơ mơ, tổng quát.

Tiếp đó, nhà giáo định ninh nội vụ sẽ được báo cáo đến cấp tối cao ở trung ương... không hề quan đầu tỉnh âm mưu tiến hành khai thác... dớp riêng cho cá nhân mình.

Thế là sau đây, người ta thấy có nhiều toán là mặt xuất hiện lảng vảng quanh Đà-Nhim, để tìm kiếm và đào sới lục lợi khoáng ngữ phía Nhật Bản cũng có các đặc vụ theo dõi. Do đó ông nhà giáo bị... uy liếp ngặt nghèo, vợ: hai lần suy bị tai nạn xe đâm vào mình và không khí quanh ông dầy đặc dọạ.

Biết là bị lâm nguy, nhà giáo nạn nhân này tính chuyện lánh mặt.

Sau đó vì... chuyện tìm kiếm của quý quan ta quá lộ liễu nên ở Nhật Bản hãy động, bèn có 1 phái đoàn của Hắc Long bí mật qua nghiên cứu.

Thế rồi sau đó là chương trình Đà-Nhim do Nhật bồi thường được tiến hành. Và... cái núi giả... giấu vàng đã được chuyển dần về Phù Tang. Trong khuôn khổ bài báo tuần, chúng tôi chưa thể công bố, các bí quyết của nhóm chuyên viên Nhật đã đúc vàng thành chứng môn gì... để chuyển khơi khơi qua mặt, giới chức An Nam ta.

Nhân vật ăn danh biết rõ vụ này, nay vì chán cảnh đời phù du, lại gian thay cho mấy ông quan An Nam chỉ tại lòng tham mà để cho quốc gia bị trượt mất cả một kho tàng vĩ đại.

Nhân vật ăn danh nói trên, hứa sẽ tặng riêng Con Ông, trọn vẹn tập hồi ký phát giác nhiều bí mật động trời, tương như chuyện hoang động vậy.

Bạn đọc nhớ đón coi.

NHÀ NƯỚC PHẢN CÔNG ĐUỐI ĐỊCH CON ONG VÙNG LÊN DIỆT THAM NHƯNG SẼ NỔ LỚN TRÊN C.O.

—Phát giác tập tài liệu mật và sơ đồ... ma, cuc một tập thể quan lớn hữu quyền ở trung ương đã sắp võ để chiếm đất ở Cam Ranh rồi giờ trò bịp bợm bán qua bán lại vô hơn 100 triệu và chuồn mất tiêu luôn! Hàng trăm nạn nhân ở Cam Ranh đang rên xiết vì bị bịp cướp ngày làm tang gia bại sản.

— Bàn tay của quan lớn nào chủ mưu vụ này? Với công phu điều tra tận tình vì nghề nghiệp CON ONG sẽ vạch trần một đại công ty dớp bạc làm rung động dư luận cả nước.

Hãy đón coi CON ONG, với một loạt nỗ lực kinh thiên động địa trong số tới.

GẢI HÀNG

LUẬT ỦY MỚI LIỆU CÓ BỊ NGÂM TÔM KHÔNG

Số phân luật Ủy cũ thế là bị coi như đã phiêu diêu miểu cực khổ từ chiều 10-6. Phe nhà nước chỉ có 80 phiếu, không đủ số phiếu hiến định để có giữ lại dự luật.

Tuy đã thua luôn hai phát liên, nhưng phe ta vươn crong quyết chiến đấu đến giọt máu cuối cùng và giữ vững lập trường một cách hăng tiết vị hơn ai hết, nhất định không thêm đi tấn chiến thuật. Hóa cho nên lại đưa ra dự luật Ủy mới để thay thế.

Trong chiến dịch tấn công đợt 11 này, phe ta đã hoàn toàn thắng lợi với 79 thăm thuận và 61 thăm bác bỏ. Khác hẳn với cái không khí ôn hòa buổi sáng, cả phe ta lẫn phe địch, sau khi dớp com tra xa xong đều bùng nổ quân thảo nhau kịch liệt. Nước miếng phun ào ào khỉ ên cho họ trưởng nông nặc mũi về khí và ông chủ tịch Bê Xê đã phải yêu cầu hai bên ngưng bắn trong 5 phút để rửa mặt bằng khăn nước nóng có mùi thơm.

Tổng kết trận chiến từ khi có luật Ủy, thì ta và địch được mô tả như huê. Với luật Ủy cũ, ta thắng trận đầu ở Hạ Bộ, thua trận thứ 2 ở Thượng bộ, rồi thua tiếp luôn trận thứ 3 ở Hạ Bộ vào chiều 10-6, tuy nhiên sau đó ta lại giữ lại một quả và phút chót khi tung ra luật Ủy mới.

Như vậy là «đợp-tứ».

Hãy còn 2 trận cuối cùng nữa. Luật Ủy mới tất nhiên sẽ lại phải đưa qua Thượng Bộ. Cứ tình hình này mà suy diễn thì rất có thể, phe địch sẽ lại theo chiến thuật cũ: ngấm tằm dài dài. Và nếu phe ta lại thua một quả nữa thì dự luật lại trở về Hạ Bộ.

Và tại Hạ Bộ, phe ta thắng thì không có sao, coi như thắng luôn nhưng nếu, nói đại cho xong sông, xuống ao, xuống hồ, xuống biển, phe ta lại thua thì vấn đề Ủy này vươn còn có nhiều hy vọng để gỡ gạc như thường.

Phe ta lại sẽ cho ra... một luật Ủy thứ 3 nữa. Để rồi lại tiếp tục thảo luận và biểu quyết... được thì thôi, các thêm ỹnh nữa. Nhưng nếu thua thì cứ ỹnh hoài, ỹnh miết cho đến khi nào địch mờ mắt, bại xuội phải bỏ gỏi quy hàng lúc đó mới thôi.

Thế ta có cái lợi điểm mà phe địch không bao giờ có thể có được. Thứ đó là cái vốn liếng liên tu bất tận. Luật Ủy này không được thì luật Ủy khác và luật Ủy khác không xong thì lại bèn có ngay luật Ủy khác nữa. Về phép ỹnh bạc, khỏi nói ai cũng thừa biết rằng nó có cái lợi ích... nhất đó thì trường lừng. Trường lừng có nghĩa là nhiều vốn vậy. Xin phe ta cứ ỹn trí bình tâm mà ỹnh tưới hột sen đi.

Chiêu tưởng niệm

Do sáng kiến của một nhóm văn Nghệ Sĩ Thủ đô tổ chức vào chiều ngày Chủ nhật 25-6-72 tại trường Régina Mundi số 228 Công Lý SG, nhờ CON ONG bảo trợ... tình thân để tưởng niệm Trần Thế Vinh, và các c sĩ đã anh dũng hy sinh bảo vệ Miền Nam Tự Do, nhiên trong buổi tưởng niệm «hình thức tượng trưng này được lồng vào một chương trình văn nghệ thật sắc do các c sĩ trừ danh trình diễn...

Mỗi thiếp mời chỉ phải chỉ tròn một ghim (r.oo không có lẻ.

Số tiền thu được, sẽ được trao chọn cho ủy Ban Cứu Trợ nạn nhân chiến cuộc.

Nghệ sĩ có mặt trong buổi trình diễn như: Khánh Ly, Bạch Tuyết, Kim Cương, Hoàng Hương Trang, Thanh Thúy, Thanh Lan, Diễm Chi, Cát Dung và ban tốp ca Đăng Phương (Thu Hà, Tuyết Hằng, Hồng Vân) sẽ hát chầu, có nghĩa là không thêm lấy tiền thù lao.

Xin quý vị hảo tâm lưu ý, mỗi thiếp mời chỉ phải trả 1.000c chẵn.

Ngoài ra không còn một khoản phụ thu nào khác cả.

Cả kê dê ngỗng

LOẠN THẦN, LOẠN THÁNH TẠI NHA THÀNH LANG BẨM CHỮA BỊNH TRỊ NAY XƯNG GIÁO CHỦ ĐIỂM THẬP THÀNH, NAY LÀ BỒ TÁT CHUYÊN CHO SỐ ĐỀ

Con Ong vừa làm một vòng chu du miền duyên hải để phóng «chương lược» hỏi thăm các đấng đại bịp, dùng mê tín bùa ngãi xoay xin, mà lại dám lộng ngôn tự xưng mình là giáo chủ.

Thề thắm hơn nữa là một em điểm thập thành lại xưng là đức Bồ Tát chuyên cho số đề... xong, rút cục chỉ là đại bịp.

Dưới đây là một bài học quý giá, xin dành tặng quý bà lớn, quý đồng bào. Vì quá tin dị đoan mà bị tiền mất, tật mang.

GIÁO CHỦ BỊP SỐ ĐỀ

Khắp Nha Thành đều xôn xao về một Giáo Chủ Mắt Lác, gốc là tay lang băm, chuyên chữa bệnh trĩ, ỉa chảy và các các bệnh thiên thời... Nay, đột ngột xưng danh Giáo chủ, mà... hàng tuần lại kiêm chức vua số đề.

Con Ong đã đột nhập bản doanh của Giáo chủ bịp vào sáng sớm chủ nhật. Mở đầu, là... thấy ngay lối một tiểu đội thanh niên trốn lính, nằm ngủ la liệt tại đây.

Thấy khách lạ các chú trốn ặc ặc lật đật, dọn màn đẹp chiếu ù té chuẩn. Nhà báo quan sát từ phía, thấy một bức hình rất trang trọng phía dưới ghi là Tịnh Vương Giáo Chủ. Bên cạnh có mấy giò chữ « Nam Mô Giáo Chủ Hiện Tại, Quan Thế Âm Bồ Tát ».

Vốn đã có một số tài liệu về Giáo Chủ Bịp, nhà báo yêu cầu được tiếp kiến Đức Thầy. Một bà xồn xồn xưng là bà xã của Đức Thầy, ra về quan trọng nói: «Thầy đang ngồi thiền định, không có dám làm rộn đến ngọc thể». Một nhân sĩ địa phương rỉ tai khẽ: «Thật ra là thầy đang ngủ... hoặc đang mải đớp».

Sau đó, nhà báo trở lại và được tiếp Thầy.

QUÁ TRÌNH CỦA ĐẠI BỊP GIÁO CHỦ

Trong quá khứ, thầy là lang băm chữa bệnh trĩ. Thầy tên thật là T.D. đầu quân dưới trướng thầy Pháp Hoa ở Lăng ông Nha Trang. Thời đó, thầy Pháp Hoa đã có vợ lại ngủ với Ma ri sen, nên tiếng tăm phàm bình khắp chốn. Lão lang băm nhờ vợ được vài bí quyết của Pháp

Hoa về ngãi nói cho người khác mê mình và vài thứ bùa... dùng tà thuật để chữa bệnh.

Năm được bí mật của Thầy đệ tử lang băm bèn vĩnh biệt, viện lý do vì Thầy thiếu đạo đức, ngủ với con sen, làm đệ tử xấu lây. Khi khuyên Thầy mang em Sen về Saigon sanh đẻ cho đỡ lộ chuyện thì Thầy, gân cổ nói là «Phật sống có toàn quyền hành động kể cả chọi bậy dầy tớ».

Thế là, lão lang băm biến sang cái gọi là Pháp Tạng, cũng rập theo khuôn của Pháp Hoa là dùng ngãi nói và bùa mê để đớp bạc.

Song le, về mặt pháp lý— chưa được phép nên Pháp Tạng chưa dám công khai hành động.

May thay, giữa lúc đang kẹt về giấy tờ, thì... ở Nha Thành, có một Bà Lớn bị đấng phu quân mê V2 và đề cho V2 lộng hành tùm lum. Vì sợ giết giầy động rừng, ghen tuông bừa bãi thì ông lớn xấp tiệm, nên Bà Lớn nhào tới năn nỉ Giáo Chủ, kiếm phép lạ — làm sao, cắt đứt được mối tình đèo bồng của ông lớn —

Vợ được món bở, Giáo chủ bịp, bèn nhờ vả bà lớn lo đùm cái giấy phép, đề... hành nghề Giáo Chủ được đăng hoàng, bà Lớn chỉ vì ghen, nên đã thỏa mãn mau chóng.

Sẵn máu ma giáo Giáo Chủ bịp lại dàn xếp đề Bà Lớn V1, làm một bức hình, trong đó Bà Lớn trình trọng khúm núm hai tay dâng hộp ấn kính cần cúi rạp đầu chuyên lên Giáo chủ. Chỉ nhờ bức hình... đáng giá này — mà Giáo chủ Lang Bẩm tạo được uy thế gây tin tưởng cho đồng bào cả tin nhẹ dạ.

PHÉP LẠ TRUYỀN ĐIỆN PHẢN KHỞI CHO BÀ LỚN

Rồi gia đoạn pháp lý thoát qua, giấy tờ đã có sẵn, Giáo chủ bèn trở tại. Bằng cách, mỗi khi Bà Lớn nổi ghen, thì... hãy đến gặp Giáo Chủ để ngồi thiền định. Trước mặt Bà Lớn là Giáo Chủ, hai tay bắt quyết đầy tôn nghiêm «để làm phép truyền điện phản khởi tạo niềm vui cho bà lớn».

Đau khổ thay, thời kỳ Apollo hôm nay, mà vẫn có Bà Lớn, hết lòng tin tưởng ở phép truyền điện phản khởi của lang băm giáo chủ bịp.

Trong lúc ngồi tiếp chuyện với Giáo Chủ, nhà báo kinh ngạc vì thấy nhiều vị có vẻ trí thức, đã hai tay chấp trên ngực, xi sụp kính lạy lão lang băm chuyên chữa bệnh ỉa chảy — nay hóa thành Giáo chủ hiện tại... đại bịp.

Đồng bào Nha Trang, đã biết quá rõ bộ mặt ma giáo của giáo chủ, trong đó có một nạn nhân tên là S đã dâng hết sản nghiệp cho thầy này... phải lang thang với hai bàn tay trắng vì hết tiền bị thầy đá dít. Nạn nhân xác nhận, không hiểu vì bùa ngãi gì đâu... mà giáo Chủ mê hoặc được mọi người — nhất là giới giàu tiền — rất dễ mắc bẫy Giáo Chủ!

Chuyện Giáo Chủ còn dài dài, nhưng hãy tạm bước qua vụ «Am cô Hai» vốn là gốc giang hồ nay thành Bồ Tát... chuyên cho số đề... trúng phóc.

ĐÂY AM CÔ HAI

Nghe bà con đồn đại, Con Ong bèn nhờ một thổ công Nha Thành là thái úy Quát để dẫn tới Am Cô khi bước vô Am, nhà báo thấy khá đông đảo các bà đang khẩn vái xin Cô ban cho số đề kỳ tới. Có người Cô truyền rằng: «Không tin Cô thành khẩn, Cô đuổi về không cho... số». Còn thì... cô đảo mình, hò hét cho số lung tung beng, bà này số 46, bà nọ số 71, mỗi kỳ Cô cho độ ngót 50 số khác nhau. Nhờ vậy, cũng có số phải trúng.

Kẻ nào trúng thì khoái tị, định ninh là Cô linh thiêng bèn đến lễ tạ. Và mỗi người đến tạ ơn đều phải viết vào cuốn sổ, tên tuổi mình đã trúng số bao nhiêu, số kỳ nào? Với cuốn sổ có hàng trăm nhân chứng đến tạ ơn Am Cô Hai, nên...gia đình cô đớp đặc và uy tín lên như điều.

Còn thì, với những kẻ không trúng, đều cảm nín, ai hơi sức đâu, mà đi khiếu nại tại Am cô...

Khi gặp một bà đang suýt soa kính cần lạy Cô, nhìn thấy thái úy Quát bà này dục dã «Sao không qui xuống lạy Cô đi». Bà tưởng viên thái úy cùng nhà báo đều là dân đến xin Cô số đề.

Nhưng viên thái úy, chỉ giữ tay chào theo kiểu nhà binh. Đương sự khờ rí tai rằng: «Cha của cô hai là thầy đội Sách, đã giải ngũ, trước đây chuyên chữa điểm Cô hai, cũng là loại thợ chọi có giá. Nay bắt thần, cô... biến thành Bồ Tát, chẳng hiểu do vị quân sư quạt mo nào đã đạo diễn vở kịch «Am Cô Hai», cho số đề. Bịp bợm trắng trợn như thế, mà vẫn ăn khách. Bà con mê số đuổi vẫn cứ nhào đến đóng góp.

Đất Nha Thành, nơi bình an nhất nước hiện đang loạn thần loạn thánh. Bọn ma giáo đang hoành hành bằng các thủ đoạn mê tín dị đoan, mà nạn nhân có cả Bà Lớn và giới tai to mặt lớn.

Quả là đất nước đang đến hồi mạt vận. Chán thấy mồ!

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn • Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

- QUÝ VỊ HẰNG THA THIẾT ĐẾN TIỀN ĐÒ TỎ QUỐC
- QUÝ VỊ HẰNG QUAN TÂM TỚI TƯƠNG LAI KINH TẾ VIỆT NAM
- QUÝ VỊ HẰNG MONG MỜI CÓ CƠ HỘI PHỤC VỤ ĐỒNG BÀO TRONG QUẬN.

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

- Để mỗi quận có một Ngân Hàng Nông Thôn,
- Chánh Phủ sẵn sàng trợ giúp về kỹ-thuật cũng như tài chánh, lại được hưởng nhiều ưu đãi.
- Vì thành lập Ngân Hàng Nông-Thôn là quý vị đã thực sự góp phần vào công cuộc phát triển hạ tầng cơ sở và củng cố nền kinh tế Quốc Gia.

Mọi chi tiết, xin liên lạc với:

NGÂN HÀNG PHÁT TRIỂN NÔNG-NGHIỆP

Số 7 kếp Bến Chương Dương, Saigon
hoặc Chi Nhánh Ngân Hàng Phát Triển Nông Nghiệp đặt tại các Tỉnh trên toàn quốc.

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn • Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng

Nửa đùa nửa thật

• CỬ U SỬNG

GIẢI THOẠI VỀ JOHN PAUL VANN

Sau khi ông cố John Paul Vann phiêu diêu miền cực khổ, nên báo chí Mít đã xúm vào khai thác cuộc tình duyên của ông với một cô gái Mít nào đó tên là Julie và gán cho cô cái danh hiệu nữ sinh văn khoa, Thiên phóng sự này đang ăn khách ghê lắm và sôi nổi dư luận không kém gì vụ Tổng Thống Bokassa đăng báo kiểm giọt máu rơi là cô bé Martine.

Đề cho có vẻ li kì người ta đã chụp lên đầu cuộc tình duyên này một cái mào bí mật tí dụ như biểu rằng Ngũ Giác Đài đã phải điên cái đầu trong công cuộc điều tra và theo dõi cô gái bé nhỏ này. Và đề cho nó có vẻ thơ mộng người ta đã mô tả cả những cuộc gặp gỡ khi công khai, khi lén lút của lứa đôi này, cứ như là Roméo mĩ lệ Juliette.

Nhưng như thế hãy còn xoàng xĩnh, chưa có đủ. Tụi Con Ông còn vô được cả một tập thư tình vô cùng ướt át của ông Vann gửi cho nàng Julie. Có những lá thư viết bằng văn xuôi, bằng văn vần, có kèm cả chữ Nho, chữ Anh, lễ lể hăm bà làng đủ hết chọi.

Dưới đây là một :

Tay tiên thảo tình thư nhất bức.
Gửi cho mình người đẹp Julie.
Đây là căn cứ Charlie.
Trong ca-đơ-mát sâu bi quá trời,
Từ chia ly nhớ thương với với
Ngày lại ngày những đợi cùng trông
Maintenant thồn thức trong lòng
Mong sao hoá phép thành Dragon bay về
Ngồi bút rút, ra đi rồi tuột
Ngóng tin em mù tịt đường mờ
Sa trường sương khói mịt mù
Núi rừng trùng điệp trắng mờ suối xa
Buồn tình anh đặt bài ca
Sú-ca-nia một tí gọi là tặng em.

Thiết tưởng cũng nên biết thêm rằng, mộng sử John Paul Vann nói tiếng Mít rất giỏi nhanh như gió. Trước đây ông ta là Trung Tá hoạt động trong lĩnh vực Bình định và Phát triển nông thôn, sau đó giải ngũ trở về Mèo. Được ít lâu lại sang Việt Nam giữ vai trò cố vấn.

Tuy là cố vấn cho mấy ông tướng, nhưng không bao giờ ông vận quần áo nhà binh, và cũng chẳng có đeo lon đeo chậu chi hết.

Một bữa kia có cuộc họp của quân đoàn. Ông lên phát biểu rất hăng say. Mộng sử Lê Đức Đạt chân ướt chân ráo mời áo nhậm, thấy ông ta mặc si-vin mà ăn nói lại có vẻ dạn dèi bèn bốc đồng kê nhẹ một phát.

Đặng Paul Vann chỉ mỉm cười rồi ngồi xuống.

Sau đó có người véo vào đùi non quan năm Lê Đức Đạt và rí tai biểu rằng : đó là ông cố Paul Vann. Lê Đức Đạt rết quá về phát óm.

SOOC-TI TẠI TRƯỜNG MÍT

Bất cứ một người nào, dù là Tây hay Mèo, dù là Cao Ly hay Xiêm la, một khi đã có một sự dính máu ăn phần vào cuộc chiến tranh ở nước Mít hiện tại, cũng đều trở nên khảm khá, tiếng tăm lừng lẫy bốn bề năm châu.

Đại khái như ông Paul Vann. Nếu không sang uýnh đám ở Việt Nam thì cũng lắm cho đến lúc via Tông keng ông ta leo lên được tới chuẩn tướng là nhất hạng. Rồi đại khái như ông tiến sĩ Kít-sinh-ghe nữa. Những sự ông đi Tàu đi Nga đều một phần lớn là vì cuộc chiến hiện nay hết chọi. Trước kia, nào ai biết đến ông ta là cái chi chi.

Một thí dụ khác nữa là mộng sử Sơn Ngọc Thành. Ông này là một chính khứa lưu vong, lang bạt kỳ hồ từ Cao Man sang nước ta từ hồi Sihanouk còn trị vì thiên hạ. Sau cuộc cách mạng 18-3 được ít lâu, ông được mộng sử Long Non mời về làm Thủ tướng.

Bởi lẽ soóc-ti tại trường Mít nên ông Sơn Ngọc Thành khôn như ma. Ngày vừa qua, ông Tổng Thông Tin trong nội các của ông đã ra một phát công bố để phệc mề bu tích hai tờ báo đối lập : tờ Khmer Angkor do ông In Tam, ứng cử viên Tổng Thống bị Tào Tháo đuổi làm chủ nhiệm, và tờ Sangkros Cheat do ông Souy Rask làm cố vấn chính trị.

Hai tờ này đều bị buộc tội loan tin thất thiệt, nhưng nhà nước không có nói rõ là vì phạm điều bao nhiêu trong qui chế báo chí, bởi lẽ làm dềch gì có qui chế báo chí.

Sau khi đã đề cho đàn em bóp chết hai tờ báo này, lúc bí giờ đặng Sơn Ngọc Thành mới có đôi lời hội họa thêm. Tuyên bố trên đài phát thanh rằng chánh phủ đã quyết định áp dụng các biện pháp

ngghiêm khắc đối với một số nhật báo không chịu tôn trọng luật lệ hiện hành.

Xét ra bài học của Sơn Ngọc Thành hãy còn thiếu nhiều ghê lắm. Còn phải phệc mề bu tích mấy cái nhà in nữa. Rồi tăng giá giấy báo cho thiệt đắt vào. Nhà in không có thì viết có giới cho đến mấy đi chẳng nữa cũng chỉ đành ngồi ngáp rười mà chết. Uýnh thuế trên giá giấy báo thật nặng, báo sẽ phải tăng giá lên gấp năm gấp mười, lúc đó có chó nó mua.

Mộng sử Sơn Ngọc Thành làm như thế là đúng.

Trong lúc cộng sản đánh đám lu bù kèn, Nam Vang bị pháo toi bởi mà mấy cái anh đối lập đối liếc lại cứ định đâm vô sau lưng con nhà người ta.

MÚA RIU QUA MẮT THỢ

Báo chí vừa loan tin rằng, nhà nước đã khám phá ra một điện đài bí mật tại nhà cụ Thượng Hoàng Kim Quy. Điện đài do một người Mèo điều khiển. Không hiểu cái ông Rùa Vàng này dùng nó để liên lạc mi ai, mi quốc gia nào ? Và nó đã có từ bao giờ ?

Sở dĩ có được sự phát giác rùng rợn í cũng là do người Mèo. Họ đã dò thấy những luồng sóng điện khác lạ ở khu vực chung quanh nhà ông Rùa Vàng nên đã báo cho nhà chức trách Việt Nam biết, và sau đó mở cuộc lùng xét thì bắt gặp nó nằm thủ lủ ở trong nhà ông già này.

Hoàng tiên sư vốn là một con buôn, ăn nên làm ra một cách nhanh chóng nhờ vào những máu xương vãi trong cuộc chiến kéo dài từ mấy chục năm nay. Nhảy vô chính trường một cách ngang xương, Hoàng tiên sư đã tự chứng tỏ cái biệt tài liệu chiều hướng gió.

Cách đây chừng hơn một tuần, chả hiểu muốn hưởng cái gió chi, Hoàng tiên sư lại cùng mí bà vợ kế định mần một chuyến đi Tây, nhưng không ngờ nhà nước đã chặn lại. Và sau đó thì xảy ra cái vụ điện đài bí mật này.

Nhà buôn thì mần ăn theo kiểu nhà buôn, nhảy bô sang địa hạt khác mà làm chi ? Đúng là múa riu qua mắt thợ... Mèo.

UÝNH TRỐNG QUA CỬA NHÀ SÁM

Hành động của Hoàng tiên sư tuy có thể gọi là can đảm đấy nhưng xét ra hãy còn thua xa ông Thượng Nguyễn Mạnh Bảo. Bởi lẽ Nguyễn tiên sư đã dám uýnh trống qua cửa nhà sấm... Tàu.

Chuyện này xảy ra dưới thời cụ Ngô. Nhà nước sợ mắc cỡ mí thiên hạ nên đã giấu kín như bưng, ít người biết lắm.

Số là thời bí giờ, nhân một phút bốc đồng, đặng Nguyễn Mạnh Bảo của chúng ta đã ngồi góp nhặt ghi chép loạn xạ ngẫu rồi viết ra được một cuốn sách mang tên là Dịch kinh tân khảo.

Sách viết bằng tiếng Việt, nhưng tiên sư lại khôn ngoan nhờ 4, 5 ông thầy đồ phiên dịch ra chữ Hán, cứ mỗi trang phát cho 70 tí. Cách đây mười mấy niên, 70 tí to lắm chớ không bõn. Không phải là tiền lèo như dưới thời ông Tổng Thần Lăn ngày hôm nay.

Có một điều tức cười như thế này. Về phương diện Hán học, Nguyễn tiên sư cũng chỉ loạng quạng đọc hết được cuốn "Ấu học Hán tự tân thư" là cùng. Vì nếu giỏi giang thì tiên sư đã chả cần phải nhờ vả mấy ông đồ già thì lẽ tất nhiên cũng chả hơn gì tiên sư mấy tí. Thế là những cái sự không giỏi í đã bắt tay đoàn kết chặt chẽ để sản sinh ra một cái quái thai văn học được mệnh danh là Dịch kinh tân khảo, viết bằng Hán tự.

Dưới thời cụ Ngô, những người Việt thông hiểu chữ Hán hãy còn hiếm. Hán học đang ở trong tình trạng suy vi đến cùng cực. Mãi sau này, khi có phong trào tiêu thuyết kiếm hiệp của Kim Dung, nhất là vì mề "Cô Gái Đồ Long", nên các thanh niên và cả những bô sồn sồn mới đổ xô nhau đi học chữ Nho để đọc thẳng từ chữ Tàu chớ không chờ các báo Việt phiên dịch, lừ lừ và sốt ruột.

Thiêng thờ ra khi Nguyễn tiên sư mang cuốn Dịch kinh tân khảo vô dinh để biểu cụ Ngô thì các bô mặt to tai nhớn ở trong dinh ai nấy đều phục bô, lác xệch cả con người. Tất cả đều nghĩ rằng, tác giả là một bậc thâm nho, Tam giáo cứu lưu Bách gia chư tử đều tinh thông quán triệt.

Cụ Ngô khi nhận được sách biểu cũng có thì giờ đọc. Mà dù có liếc mắt coi qua đi chẳng nữa thì ông cụ cũng không hiểu nổi. Vốn liếng chữ Nho của ông cụ cũng mằm sốt như mấy ông đồ kia thôi.

Nghĩ rằng một đấng anh tài như rùa, và đấng anh tài í lại có công biên khảo một cuốn sách nặng đồng cân như rùa, nếu để mai một đi thì cũng uổng, nên cụ Ngô đã có sáng kiến phở biến cái tác phẩm quý báu í sang bên Tàu bằng cách biểu cụ Tường giới Thạch một cuốn.

Viên bí thư của ông cụ Tường là ông Tào Linh, hậu duệ của Tào Tháo, vốn là chất chút đích tôn của Tào Thực một danh sĩ đương thời. Tào Linh tiênsinh vừa mới coi mấy trang đã toát mồ hôi hột, nhừ đầu, tí nữa thì phát điên, phải uống mấy viên ộp ta li đông mới đỡ. Vì tiên sinh thấy rằng, cái công phát minh ra văn tự của bốn vị đại thánh tiên hiền : Phục Hy, Văn Vương, Chu Công, Khổng Tử trong phút chốc đã bị một ông Mít dút giấy trên giới roi xuống, hiếp dâm nát bét ra.

Mãi sau này khi cụ Ngô biết được những cái ô-đờ-sú của Dịch kinh tân khảo thì đã quá muộn. Đành phải nín khe như gái ngồi phải cọc.

Cảm cúm - Sổ mũi - Nhức đầu
Nhức họng - Đau nhức
Cấp thốt

HÃY UỐNG :

RHUMEX

(BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY)

NHÂN HIỆU
CỌN VOI

Biếng ăn! Mất ngủ!
HÃY UỐNG :

SIROP REACTIN (BÉTA)

• ĂN NGON • MAU ĐÓI • LÊN CÂN NHANH CHÓNG
• ĐỀ NGỦ YÊN LÀNH • TRỊ MỌI PHONG NGŨA

Có bán tại các nhà Thuốc Tây

PHÚ ĐỀ GIAO CHI

SEP 25 1972
LIBRARY

NGHỊ HÒN ĐỒ THÀNH SỢ ĐƯỢC BẢO VỆ AN NINH

Tuần qua là dịp nghị hôn Tòa Đô Chánh đã tỏ vẻ quan tâm và o bế chỗ ngồi của toàn băng khá vắng say. Một ngân khoản nhỏ nhoi là trăm triệu bạc chẵn đã được kê cấp nghị hôn này đồng ý dùng vào việc xây cất trụ sở tại vườn hoa Vạn Xuân. Chỉ có mỗi điều kẹt là quan Đô Thống cũng đòi ghé phần, yêu cầu được xây thêm một trụ sở dùi cui nằm trong khu vực của trụ sở nghị hôn vừa nói, đặng bảo vệ an ninh cho tiện. Tuy nhiên theo sự thăm dò của phái viên C.O thì tất cả là dịp nghị hôn Tòa Đô Chánh đều có khuynh hướng kém vui trước điều yêu cầu của quan Đô Thống. Nguyên nhân thật dễ hiểu: Dùi cui ở sát vách như thế thì Hít Cốc thấy bà, áp phe còn vô sao nổi!

Bởi vậy toàn thể dân chúng nước Sè Gòong đã không ai ngạc nhiên khi thấy toàn thể các vị đại diện khả kính của mình cùng đôn kết thật lực với nhau để bác bỏ lời đề nghị "bảo vệ an ninh" của quan Đô Thống!

XIN ĐỪNG LỘN NHÂM KIỆU ĐỒ

Nhà kiến trúc Huỳnh Kim Mãng, người từng được giải nhất về cuộc thi vẽ họa đồ xây cất lại Chợ Bến Thành, vừa bị ông nghị va-dơ-lin Giáp văn Thập phang cho một quả khá nặng. Ông Mãng vốn thờ than là không có ý mưu cầu tiền bạc gì hết, ông nhận lời thực hiện đồ án xây cất chợ Bến Thành cũng như trụ sở HĐĐT là chỉ cốt mua lấy cái tiếng thơm về sau thôi. Bỏ đũa nào nói dối.

Khốn nỗi, lời thề của ông KTS Mãng tuy được mô tả là nặng, nhưng vẫn khiến nhà nghị hôn Va-dơ-lin hoàn toàn nghi ngờ. Bởi ông nghị này vốn thuộc loại chuyên viên ứng cử, ông cũng từng thề thốt nhiều lắm, nên ông hiểu rõ hơn ai về cái sự thề bồi ở cõi đời ma quỷ hôm nay. Nên chỉ ông nghị Va-dơ-lin bèn đi một đường mĩa mai cay độc: "Ông Mãng lãnh tôi tờ rưỡi tiền thưởng về đồ án xây cất mà bị giờ ông lại nói làm công việc công quả thì xử ư chúng tôi quá..."

Bọn C.O vốn cóc ăn thua giải rút gì với cả hai bên, nên cảm thấy lời phát thanh của hai ông đều đáng ghét: Nhà Kiến Trúc Mãng nếu chỉ muốn làm việc lấy tiếng thì sao còn bằng giải thưởng làm chi? Hoặc là đồng bào chiến nạn còn rách mướp khắp nơi đó, bây giờ ông khuôn ra tặng lại đồng bào cũng vẫn còn kịp, nếu quả thật ông không có khoái tiền! Riêng nhà nghị hôn Va-dơ-lin lại càng ghét cu hơn nữa. Ông làm như tờ rưỡi tiền thưởng của KTS Mãng là do kê cấp nghị hôn đóng góp không bằng. Tuyên bố lộn nhâm kiệu đó bộ không sợ con nít nó cười cho sao?

ĐỐC TỜ TRĂM HÒN MUỐN ĐOẠT QUYỀN CỤ TẠO HÓA

Kể từ năm con khỉ, nên các bùm phát triển dữ tợn, thì ở nước Sài Gòn phong trào liên ông già làm liền bà bồng có khuynh hướng đi lên thấy rõ. Nhất là mấy hồi gần đây, nạn đục rựa đóng vai các em chiêu đãi càng thịnh hành hơn bao giờ hết. Cũng đủ vòng số 1, vòng số 2, số 3... trông ngon lành ra rít. Dĩ nhiên toàn là của giả mạo không. Nhưng sự cải trang của bọn đục rựa này dù tài tình cách mấy cũng chỉ bị mất được mấy thăng Mèo, thăng Phi, hay bọn Cũ sấm ngu ngốc mà lì nhiều máu để cụ thôi. Phú lít Giao Chi thì sức mấy! Hóa nên nhiều ten đục rựa, già gái bán bar đã bị đảng đòi cui khám phá trúng phóc. Một cười nhất là một đục rựa vừa bị tóm cổ mấy bữa vừa qua. Tên này hóa trang đã là bậc siêu. Y sửa mũi sửa mắt y hệt gái chanh cơm. Thậm chí y còn nhờ đến ông đốc tờ có cái tên là "Trăm Hòn" thời hộ cả bộ ngực đang lép xẹp cho trở thành nở nang căng cứng mới lại càng giống hung ác liệt. Bọn đàn dừ tình quý cách mấy cũng khó lòng khám phá nổi nguồn gốc cậu chó của y... nếu không có cái giọng nói đồm đồm tạo phản. Và bây giờ thì cái giọng nói đục rựa chó đê ấy đã khiến y sa chân vào vòng lao lý cùng với cả ông đốc tờ "Trăm Hòn". Thật tiếc!

Theo bọn C.O, nhà nước chả nên bắt tội bọn đục rựa già gái này làm chi. Hề đũa nào đã thích già gái thì cứ cho chúng được trở thành con ghẻ luôn. Bằng cách cắt quảng ngay cậu chó của chúng rồi thả cho về hành nghề chiêu đãi như cũ, là tiện việc số sách nhất. Và công việc giải phẫu lý thú này

thì không còn ai xứng đáng hơn nhà đốc tờ Trăm Hòn ở trên cõi đời khốn lộn này!

BỎ QUA THẬT UỐNG!

Mấy ngày vừa rồi, đọc một mẩu tin xe cán chó đặng trên nhật trình, bọn C.O đều cảm thấy tiếc hùi hụi cho một ông già gân. Ông này xứng mặt già gân.

Năm nay ông đúng 67 tuổi và bà vợ thì vừa tròn 64 mùa xuân móm. Có nghĩa là cặp uyên ương này được mô tả đã hết xỉ quách. Cái khoản la-mua chắc cạn láng từ khuya rồi. Vậy mà đặng trưng phu vẫn còn ghen khiếp. Giai nhân bạc đầu chả hiểu ăn nói làm sao đã bị phu quân đầu bạc khện cho một trận đòn ghen tận tinh, thất khiếu ăn trâu phải vô bệnh viện.

Dĩ nhiên không ai có quyền trách cứ khi một người chồng nổi ghen với vợ. Dù là ông chồng già và bà vợ thì cũng cấp kê miệng lỗ. Điều C.O tiếc thay cho ông chính là việc ông đã bỏ qua không ghi tên ứng thi vào viện Hạ B) năm rồi. Rất uổng. Phải chi ông ứng thi chắc là ông sẽ đậu. Đậu rồi thì cái ghế rung chuông cà rem và gổ búa thợ mộc hẳn lọt về tay ông không có mấy hồi. Và ông phải nổi tiếng hơn liệt lão xe đồ là cái cẳng. Về đủ mọi phương diện, kể cả lĩnh vực ghen tương dữ tợn hầu bảo vệ khoản tình già đến hơi thở cuối cùng...

Ý KIẾN HAY

Một vài đảng nhà choang ở chiến trường An Lộc mới được khêu về Thủ Đô tham dự ngày quân lực, đã có một ý kiến rất hay đối với cái chiến dịch "thi đua diệt giặc" của bề trên và trào đình vừa hạ sanh. Ý kiến này thật giản dị mà có thể tạo áp phê kinh khủng: Tặng tất cả những xác tăng địch cho đơn vị nào đã hạ được nó! Dĩ nhiên không phải để họ trưng bày làm cảnh mà là đem bán cho các hãng đồng nát Nhật Bản lấy bạc làm lễ khao quân. Theo thời giá bây giờ thì mỗi ký lô thép sắt phế thải tại đồng nát Nhật Bản chịu chỉ với giá khoảng 20 tỉ.

Một chiếc tăng T54 hoặc PT76 của Vixi nặng trung bình 50 tấn, vậy trị giá đồng nát là 1 tề chẵn chời. Theo người phát ngôn nhà choang, tính đến ngày hôm nay có tất cả năm sáu trăm tăng địch đã bị quân ta quất sụm trên khắp các mặt trận toàn quốc. Và còn khoảng vài trăm chiếc khác của bọn chúng vẫn đang trốn chui trốn nhủi, chưa bị hỏi thăm sức khoẻ. Vậy bây giờ nếu quân đội ta được hưởng món ngoại bằng đồng nát năm sáu trăm triệu không lỗ kia, thì tinh thần thi đua diệt địch ắt sẽ lên cao hơn núi, khỏi cần một động cơ nào khác thúc đẩy hết. Lúc đó thì chắc chắn không một xe tăng vi xi nào dám lừng vờng xâm lăng miền Nam mà còn hy vọng lết nổi về phần đất bên kia vĩ tuyến.

PHỤC CỤ NGHỊ GIAI

Hoàng đế nước Da Đỏ vừa chính thức gửi một văn thư đến bà cựu Thái Hậu Từ Cung của vương quốc Giao Chi đề hứa hẹn việc người sẽ cương quyết bảo vệ những di tích lịch sử tại kinh thành Phú Xuân. Tin trên vừa được phổ biến, người dân Giao Chi có lòng hoài cổ liền cảm thấy muôn vàn khích lệ. Và tất cả đều phục cụ nghị Giai đảng viên Cầu Mống quả là con người chính trị thâm thúy hết cỡ. Hồi đời ba năm rồi, chính cụ nghị Giai đã từng tuyên bố Hoàng Đế Ních-Soong là vua Giao Chi. Nhiều kẻ ngu dốt, kém suy nghĩ, tưởng cụ nâng bị ầu nên ngày đó đã vội chề cụ này nọ đủ thứ. Nhưng nay thì chúng đã sáng mắt ra cả rồi. Rõ ràng là cụ nghị Giai đã chơi một đòn "khích tướng" vô cùng tuyệt diệu. Công ơn này chắc thế nào lịch sử cũng có nhắc nhở, dù đẹp hay xấu. Thật mà!

NHA THÀNH ĐÔNG ĐẶC... NHÀ BÁO GIẢ!

CON ONG, bắt thần đến Nha-Trang, vì tôn chỉ của chủ tiệm Minh Vô là... hành nghề ăn danh khai thác đê tài... Trong tinh thần mã thượng nên cầm chỉ, xưng danh, bởi bọn thích vô ngực xưng ký giả, sự thật, đa số đều là đồ giả. Còn với bọn CON ONG, khỏi lòng thương thì cả nước đều biết rõ rông tích. Và mĩa mai thay, trong lúc C.O nằm thu mình tại một góc tối, thì... Nghe đồng bào xi xào về cái gọi là phái đoàn báo Chí Con Cóc nào đó!

Bèn làm một quả điều tra, thì chằng dết ơi ời!

ĐA DANH cầm tròng

nhà báo... giả, chuyên nghề đi bán sách có cái bí danh mang họ Mạc và một ông chuyên nghề quảng cáo đi với một mụ xồn xồn... Vay mượn tiền bừa bãi khắp Nha thành — Nội bọn nghe đầu vừa "đốp" được một áp phe ngót ngét nửa tề mà mục tiêu đã chiếu cố là một à Minh Hương, nữ tử sư áp phe có cả một Công ty quân sự làm kinh tài từ Chợ Lớn tới thao túng — Con Ong sẽ vạch trần bộ mặt đăm đác của mụ Ba Tàu giờ đây, CON ONG sẽ vì... nhân dân, vì anh em binh sĩ và vì nền luân lý Á Đông không thể tha thứ được hành vi trắng trợn của một mụ ba tàu, đang sử dụng sức mạnh của Lá Đa để mê hoặc Ông Lớn rồi mặc tình làm giàu trên xương máu đồng bào. Riêng với à ba tàu, vốn tưởng « TIỀN LÀ QUYỀN PHÉP VẠN NĂNG » nay hãy mở to mắt ra để theo dõi loạt bài sấm sét sẽ nổ nát đầu đại công ty... tí phụ ma giáo do Á minh-hương họ Thái cầm đầu. Bọn đọc nhớ coi kỹ tới, nhất là dân chúng Nha Thành hãy theo sát từ đầu, chiến dịch tổng phản công tập đoàn Nữ-Quái, đây quyền uy nhờ dựa vào bóng của 3 ngôi sao che chở...

Đồng thời, Con Ong cũng nhân riêng, dám mạo danh ký giả, để...hù hê, đạo diễn, bốt lảo.. làm tai tiếng cho làng báo thủ đô. Nếu không « si tốp » gặp...

Con Ong sẽ...hỏi thăm sức khoẻ...mấy hồi.

QUÂN TA CHỈ BỊ THẤT THỂ, CHỨ KHÔNG HỀ BỊ THẤT BẠI

Trong dịp đi thăm mấy tên bạn bè bị thương đang nằm tại bệnh xá của Nhảy Dù, tụi Con Ong phùng phùng phần nò, sau khi được nghe chiến sĩ ta kể lại những cú đánh địch... đẹp như tranh vẽ — ấy thế mà, rút cục, quân ta không bị thất bại trước, mà bị thất thế hoàn toàn... vì... nhất hồ, bất địch quân hồ, tức một cốp thiêng không sao quật nổi cả một đàn hồ đồng như ong vỡ tổ!

Vấn theo tâm sự của lính Annam Cộng hòa anh dũng, tuy bao tử chỉ toàn là cơm xấy, nhưng gan dạ thì rất kiên cường... lúc đụng địch, thì đánh đăm chúng, trong tinh thần đàn anh, quết địch gục chết như rạ, bốp cò đến mỗi tay mà tụi nó vẫn ào ào nhào tới.

Thậm chí một sĩ quan Dù, hét lên rồi văng tục rằng:

— "Liên sư nó chứ, kẻ thù... «sinh Bắc, tử Nam» nằm chết tràn trụi, trong 10 tháng thì có đến 9 tháng nó hair. Toàn tụi con nít không à! Vừa hạ nò chết mà vừa hạn thay cho mấy tay đầu sỏ ở Hà Nội, đã đoạt chức quán quân vô địch về nghề đê đê... nướng sống biết bao thiếu niên da vàng máu đỏ của xứ này!

Nhà báo bèn hỏi: « Thế thì, làm sao để bỏ khuyết cái mà anh gọi là sự thất thế của quân ta. Anh bạn nhảy dù đang ã háng máu nói ào ào rằng:

— Lính nhảy dù như đoàn sư tử dữ chỉ ào đến như sấm sét để đánh địch như vũ bão, và thanh toán chiến trường đê... rồi lại tiếp tục nhảy đến các tử địa khác đánh nữa! Đó là sở trường của thiên thần mũ đỏ! Nay người ta cứ dùng nhảy dù để đóng binh trong căn cứ. Khác nào như cốp đóng chông. Đó quả là sở đoản.

Trong lúc kẻ địch đã lợi dụng thì sở đoản đó, để dùng hỏa lực kinh khủng của đại pháo rớt như mưa bão vào một cái chường không lồ bên trong là đàn cốp bị vướng tay, vướng chân phải tác chiến bó cẳng và chặt chội... tức cả cái cửa mình!

Tóm lại, các chiến sĩ ưu tú như BQ, TQLC, Nhảy Dù không nên bắt họ... ở cái tư thế cố định. Họ rất tài giỏi trong các thế đánh di động và hành quân bôn tập.

Mong rằng, tiếng nói nhà báo xuyên qua kính nghiệm của lính chiến thứ thiệt rồi đây sẽ được quý quan, quý tướng lưu ý. Vì nhà báo nói thì vô tội chứ một anh trung oái quèn mà đề nghị... nọ kia chẳng những không ai thèm nghe, mà có khi còn được lãnh 8 củ vì câu cái tội hỗn, quan bé mà dám làm bàn chuyện của quan to!

Quản nhiệm: ĐOÀN VĂN GIÁO

In tại nhà in DÂN NGUYỄN

54 Võ Tánh Sài Gòn

Một số 20đ. Một tháng 80đ. Một năm 960 đồng.